

ŠTUBIDU

Revija študentov bibliotekarstva

April 2001

Letnik III, št. 2

**BOBCATSSS • BRALNI KLUB ŠTUDENTOV
BIBLIOTEKARSTVA • ZA USPEŠNEJŠE UČENJE
• DIGITALNA KNJIŽNICA • ... IN ŠE MARSIKAJ!**

Tehnična navodila avtorjem:

- prispevek naj vsebuje golo besedilo brez oblikovanja (txt, rtf ali doc format),
- posredujete ga lahko na elektronski naslov *stubidu@email.si* ali pustite (shranjenega na disketi) v mapi v knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo oz. v škatli za izpitne prijavnice (le v primeru zaprte knjižnice),
- tudi slikovno gradivo lahko odložite v mapi v knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo (slike dobite nazaj!)

Veliko uspeha vam želi Uredništvo Štubiduja!

Literatura misli v oblakah:

- **BACH, R. Iluzije.**
Ljubljana, 1991.
- **Vox populi : zlata knjiga pregovorov vsega sveta.**
Ljubljana : Mladinska knjiga, 1993.
- **Modrost zena.**
Ljubljana : Mladinska knjiga, 1999.
- **Budistična modrost.**
Ljubljana : Mladinska knjiga, 1999.
- **Sufijske zgodbe modrosti.**
Ljubljana : J. Pergar, 1993.

ŠTUBIDU

Revija študentov bibliotekarstva

Letnik 3, številka 2, april 2001, študijsko leto 2000/2001

Glavni urednik: Dare Majcenovič

Odgovorna urednica: Tanja Curhalek

Tehnični sodelavci: Barbara Zajc (DTP), Blaž Lesnik, Kristina Hoffmann in Aleš Klemen

Avtorji prispevkov: Špela Zupanc, Mark Klobčar, Anamarija Velušček, Nina Janžekovič, Damjana Vovk, Darja Kogovšek, Nina Šulek, Hedvika K. Pavlica, Tanja Curhalek, Dare Majcenovič, Blaž Lesnik, Boštjan Mur, Barbara Zajc

Elektronski naslov: *stubidu@email.si*

Internet naslov: *http://stubidu.nainternetu.com/*

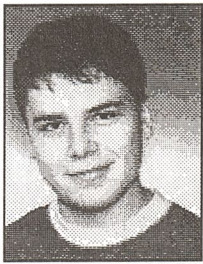
Projekt je podprl Tanjin računalnik, potem ko je uspešno prebolel hud napad virusa.

Tisk: Littera Picta d.o.o.

Naklada: 150 izvodov

Članki v Štubiduju so izdatno honorirani (zastonj naročnina na časopis in večna hvaležnost).

Naslovnico je za Štubidu narisala Kristina Hoffmann. Smo zelo zadovoljni! Hvala.

"Bratje, glejte, pomlad je prišla. Zemlja je sprejela sonce v objem in kmalu bomo videli sadove njune sju-bezni!" je rekel Jatanaka Jotanka iz plemena Daruhipapa Teton Su, *"Štubidu je spet tu!"* pa bi dodali mi, Štu-

bidujevci! Čas je, da odvržemo zimske plašče in zopet zaživimo! A nekateri med nami so precej živahni ne glede na letni čas in navkljub še bolj mrzlim poljanam od naših, katerim naproti so se podali! Letošnja odprava bibliotekarjev na BOBCATSSS je spet prinesla bogat plen in zanimive zgodbe nazaj v naše taborišče v petem nadstropju FF.

Nekateri pa se pridno skrivamo v svojih vlgvamih kljub mihi zimi. Glede na to, da je bil obisk hiribovskih pohodov precej boren (tudi urednika se nista prikazala spred toplega ognjišča), pričakujemo zdaj, ko je vreme (še) bolj človeku prijazno, večji obisk. Pošiljanje dimnih signalov ni mačji kašelj.

Kot vedno, obvezno začnite branje pri koncu (hec mora bit, kajne da). Izvedeli boste zamočlane skrivnosti straniščne školjke in dejstvo, da je ljubezen sveta vladar. V tej številki so zbrani tudi vsi predlogi, ki ste jih napisali na oglasno desko Bralnega kluba. Oglejte si jih, preberite in si spremenite življenje. Uredna ogleda je kajpada tudi naša nova spletna stran, predlogi o oblikovanju in vsebini seveda vedno zaželjeni!

Za konec naj še namigneva, da uredništvo ne odgovarja za spremembo študijske smeri ob branju naše revije. Skratka, preberite, nasmejte se, premislite, se naučite, ustvarjajte, vonjajte, vzemite nekaj zares, nekaj za šalo, predvsem pa vedite, da uredništvo živi za (radi) vas!

Vaša urednika:

Dare Majcenovič in Janja Curialek

SPLETNI PREDLOG

DBL

spletni portal za knjižničarje in uporabnike knjižnic

<http://www.dbl-drustvo.si/>

Spletni portal za knjižničarje in uporabnike knjižnic
Društvo bibliotekarjev Ljubljana

Če želite biti na tekočem o dogajanju v bibliotekarski sceni, se priklopite na spletni portal za knjižničarje in uporabnike knjižnic. Poleg aktualnih novic vsebuje veliko najrazličnejših bibliotekarskih povezav.

Blaž Lesnik ♦

Vsebina

4 BOBCATSSS 2001

- (Še en) nepozaben BOBCATSSS
- Utrinki s simpozija v Litvi

8 BOBCATSSS 2002

Priprave na simpozij v Portorožu že potekajo!

9 Kotiček za Sekcijo študentov bibliotekarstva

10 Bralni klub študentov bibliotekarstva

Na krilih knjige: Bralni krožek je pristal

12 Digitalna knjižnica

D-Lib Magazine - elektronska revija o digitalnih knjižnicah

13 Za uspešnejše učenje

- Tehnike pomnjenja in urjenja spomina
- Miselni vzorci

17 Malo za šalo in malo zares...

Trabant, gospodinjeci ali intelektualni proletariat iz knjižnic

18 Svet dišav

Dišave: pestra zgodovina, raznolika uporaba

20 Bibliotekar ustvarja

Bliža se čas velikonočnih pisanic

21 Izpod peresa bibliotekarjev

22 Hec mora bit!

24 Gorniški kotiček

Če dragulj pade
v blato, ne izgubi
svoje vrednosti,
prah, ki se dvigne
v nebo, pa ostane prah.

(Sufijska modrost)

(Še en) nepozaben BOBCATSSS

Večina vas verjetno že ve, kaj je BOBCATSSS - vsi tisti, ki tega še ne veste ali o tem že nekaj veste, oziroma si želite izvedeti še kaj več, lahko dodatne informacije poiščete na URL naslovu "<http://www.bobcatsss.org>".

Letos je simpozij potekal v Vilnius, glavnem mestu Litve. Naslov letošnjega simpozija je bil: Knowledge, Information and Democracy in the Open Society: the Role of the Library and Information Sector. Tudi letos se nas je nekaj odločilo, da se ga bomo udeležili. Pripravili smo tudi en referat. Na pot z vlakom nas je šlo 13 študentov, profesor Primož Južnič, Violetta Bottazzo (Ministrstvo za Finance) in Igor Furlan (CTK). Asistentka Polona Vilar (čestitke za magisterij!) je šla v Vilnius in nazaj z letalom.

Špela: Razmišljam in razmišljam, Mark, in se sploh ne spomnim, kako se je naša pot v Litvo začela... kdaj... kdaj smo odrinili iz Ljubljane?

Mark: Špela, 2 meseca sta minila in ti že vse pozabiš (verjetno so krive vse te seminarske naloge ali pa pomlad, ki prihaja v deželo...). Zbrali smo se 26.1.2001 okoli poldneva na železniški postaji oz. kolo-dvoru (kakor ti ljubo) v Ljubljani (srečno pot nam je prišel zažet tudi predstojnik oddelka Jože Urbanija).

Š: Točno, točno... zvečer pa smo (po nekaj menjavah vlakov) prispeli na Dunaj, kjer smo se vkrcali na spalnik in tako nadaljevali našo pot.

M: Tako je. V vsakem kupeju je bilo po šest ležišč. In ...

Š: In kako hitro je minila vožnja z vlakom. Kot bi mignil smo bili v Varšavi. Nekateri so spali, drugi smo kartali in klepetali,... (pozno v noč).

M: Ko se imaš fino, ti čas hitro mine.

Š: Mark, zjutraj (27.1.), ko smo prišli v Varšavo, se veliko stvari ne spomnim. Tako sem bila zaspana, da sem verjetno spala kar stoje. Daj povej mi, ali smo res tako dolgo iskali naš mladinski dom (prenočišče)?

M: Celo noč nisi spala, torej si nas budila tudi ti in ne le cariniki. (Š: ha ha ha...) No ja, z iskanjem prenočišča tako grozno že spet ni bilo. Imeli smo sicer nekaj problemov, vendar smo si na ta račun privoščili (po (ne)udobnem spanju na vlaku) nekaj jutranje telovadbe. Ko smo se končno namestili, smo imeli ves dan prosto za ogled Varšave, kar smo seveda s pridom izkoristili.

Š: Saj res! Čudovit stari del mesta, vožnja z mestnim vlakcem po starem in novem delu mesta. Kako je bilo mrzlo, vendar prečudovito!

M: Si videla v centru impozantno Palačo znanosti in kulture? Slika pove vse!!!

M: Utrujeni po celodnevni ogledih s(m)o nekateri padli v posteljo, drugi pa so se zabavali in zabavali... nekateri tudi ob tekočem »jabolčnem zavitku«.

Š: Vso noč nisem mogla spati, ker sem razmišljala o naslednjem dnevu (28.1.). Komaj sem čakala, da se zjutraj spet odpravimo z vlakom naprej. Najbolj me je zanimalo, kakšna je nemška skupina (s katero naslednje leto skupaj organiziramo BOBCATSSS v Portorožu), ki naj bi jo srečali na vlaku za Litvo.

M: Upam, da nisi bila razočarana glede na pričakovanja!

Š: Sploh ne... !!! Po jutranjem vkrcanju na vlak smo jih tudi kmalu srečali. In moj prvi vtis je bil zadovoljiv. Z nekaterimi sem se kmalu zapletla v pogovor.

M: Na poljsko-litvanski meji smo še

zadnjič pred Vilniusom prestopili (širokotirna železnica).

M: Špela, a ni bilo zanimivo, ko smo celo pot na vlaku srečevali zanimive ljudi. Od najmlajših, s katerimi smo se igrali, študentov, ki so nas učili litvanščine, do 98-letne minimalistke, ki nam je dala kar nekaj življenjskih napotkov, se z nami pogovarjala v veliko jezikih, nam pela pesmi,...

Š: Kar verjeti ne moreš, da so ljudje tako odprti, se pripravljani pogovarjati, družiti s tujci, ti pomagati,...

M: In več, kako sem bil utrujen, ko smo prišli zvečer v Vilnius.

Š: Ja, tudi jaz. Še dobro, da smo imeli do prenočišča v Vilnius organizirano vodstvo. Komu bi se ljubilo iskati in tavati po novem, za nas še neraziskanem mestu.

M: Pravzaprav ni bilo organizirano za nas (domenili so se nemški kolegi),

Varšavska Palača znanosti in kulture

"Ju-ju-ju-huhu!" s(m)o vriskali Slovenci. Oni so pa godli po svoje.

ampak smo se nekako »pri.....«. Jaz sem sicer imel navodila, vendar glede na to, da ni bilo potrebe(+ varšavska izkušnja).

š: Po registraciji naslednjega dne zjutraj (29.1.) je sledil sestanek z Nemci (priprave na BOBCATSSS 2002) in kasneje otvoritveni govor (ki, mimogrede, meni ni bil najbolj všeč). Po kosilu je bilo še nekaj zanimivih referatov.

M: Zvečer je bila organizirana otvoritvena zabava. Poskrbljeno je bilo tudi za ples (ki se je vmes sicer skoraj nehal, vendar se nekateri Slovenci nis(m)o mogli upreti litvanski narodni glasbi in s(m)o zabavo razvili še naprej). Prav lepo se je bilo zavrteti v litvanskih taktih! Kasneje je bila tudi zabava v apartmaju nemških kolegov.

M: Naslednji dan (30.1.) (za nekatere je bil to res dan potem) smo začeli s sestankom z Nemci, ki so nas (mi pa njih) povsem izmozgali. Popoldan pa je sledil naš...

š: Joj, joj, kako sem bila živčna tisto popoldne, ko smo bili na vrsti mi s svojo predstavitev referata (*Živeti skupaj - ali lahko knjižnica prispeva k boljšemu razumevanju med pripadniki dveh narodov*). Kljub temu, da smo bili dobro pripravljene in smo se lahko zanesli na profesorja, da nam bo pomagal, bi takrat vseeno potrebovala kaka lažja pomirjevala oz. rum za pogum.

M: Joj, samo tega ne. Jaz sem bil že tako precej od prejšnjega večera.

š: Če sva poštena, pa je naša tema pritegnila precej poslušalcev, s katerimi smo na koncu razvili zanimivo debato. Pa še bi trajala, vendar so jo litvanski in norvežanski moderatorji prekinili. Čas nam je potekel! Pa saj je potrebno končati vedno takrat, ko je najboljšo! Midva, Manuela in prof. Južnič smo res pravi »kerlici«.

M: Rečeva lahko le... Uspeh na celi črti! ☺

š: Mark, ko bi ti vedel, kako mi je večerja z Nemci po napornem dnevu ugajala. Lepo smo se imeli, pogovarjali smo se, smejali, jedli, ... Pravi prijatelji smo postali. Kdo bi si mislil, da bomo po vseh sestankih, dogovorjanjih, pogovarjanjih, nestrinjanjih, ... (p)ostali tako dobri prijatelji. Uhhh, res naporen dan, ni kaj. Sestankovati od mraka do zore.

M: Ja, pa ne tako naporen, da ne bi našli še nekaj moči in si поблиže pogledali nekaj zanimivih (nočnih) lokalov in tako še na en način spoznali Litvo (Litvance in Litvanke), litvansko kulturo in njihove (tudi pivske) navade.

š: Ja, ja ... saj vem, na kaj misliš. Vam fantom so bile všeč natakariče, ki so imele povsem prekratke »uniforme«. In to v vseh barih, vsepovsod! Škoda, da ni njihov kreator skreiral tudi kakšne privlačne »uniforme« za natakarije! ☺

M: No ja, to je verjetno.....del litvanske kulture.....

š: Povejva še nekaj besed o zadnjem dnevu simpozija.

M: Zadnji dan simpozija (31.1.) smo poslušali še nekaj zanimivih referatov. Organizatorji so imeli zaključne govore in zahvale za vse, ki so kakorkoli prispevali k uspehu simpozija. Nato smo se predstavili mi (Slovenci in Nemci) kot organizatorji naslednjega BOBCATSSS Simpozija. Predstavili smo temo (Hum@n Beings and Informa-

tion Specialists) in kraj (Portorož) simpozija, ki bo naslednje leto. Kasneje smo se tudi dobili z organizatorji simpozija, da so nam dali nekaj nasvetov za organizacijo.

š: Zvečer je bila na programu zaključna zabava, kjer so se vsi (več ali manj) počutili sproščeno. Tudi organizatorji, ki so do tedaj več ali manj skrbeli, da je simpozij potekal brezhibno.

M: Najbolj mi je bilo všeč to, da smo lahko raziskovali Vilnius po mili volji - kadar je kdo hotel (podnevi ali ponoči)! In kaj smo vse videli in raziskali? KGB muzej (grozno, če pomisliš, da je še pred 10 leti deloval - vendar ne kot muzej).

Sami pravi "kerlici": Manuela, prof. Južnič, Špela in Mark

š: Bili smo tudi pri spomeniku Franka Zappe (lokala, ki naj bi bil posvečen pevcu, pa nikakor nismo našli), lokale (podnevi, še večkrat ponoči), cyber caffeje (služili so nam za komunikacijo z rodno deželo in domačimi), 150.354.345 cerkva. (Arhitekturno so nekatere zelo lepe, vendar kljub temu ne priporočava, da si za orientacijo v Vilnius izberete kako cerkev (1 cerkev na maks. 50 metrov). Preverjeno, da se izgubite ali vsaj zaidete!)

M: Tržnica s stojnicami (s ponudbo obudijo spomine na stare čase, објед-

иненный парудй), taksi »nategi« (Razvili smo celo teorijo, kako in za koliko litov te lahko taksisti ogoľufajo. Na koncu smo že prav tekmovali, kateri taksist bo računal več. Prav zanimivo!), poizkušali smo tudi tradicionalne jedi ("zeppelinas" in posebne litvanske palačinke), ki imajo svojstven okus, za nekatere bolj, za druge pa manj dober. Vsekakor pa jih je zanimivo in vredno poskusiti.

š: V okviru simpozija smo se lahko udeležili tudi vodnega ogleda univerze v Vilniusu.

M: Pozabila sva povedati, da je bilo mrzlo kot... kot v hladilniku. Zato je skoraj vsak v svojem taktu posmrkaval. Prav so nam prišle domače zaloge vitaminskih tablet ter sadja, mamine »žaube«... Vendar smo nekateri bili bolj iznajdljivi. Medicino (naravno destilirano) smo poiskali kar v obiskani deželi!

š: Mark, posloviti se bomo morali od Litve in končati s popotovanjem! Kakšna je že bila pot nazaj?

M: Dan odhoda (1.2.). Zjutraj, okoli 9-ih smo z vlakom odšli iz Vilniusa, okoli 9-ih zvečer smo prišli v Varšavo, kjer smo se ločili od nemških partnerjev iz Stuttgarta (z mislijo, da se kmalu zopet snidemo). Vkrkali smo se na spalnik. Zjutraj (2.2.) smo že dokaj utrujeni od poti prispeli na Dunaj. Že je dišalo po domači deželi. Ob 14-ih smo »končno« prispeli v »belo« Ljubljano.

š: Tako je. Veseli, da smo doma, in obenem žalostni, da se bomo morali posloviti in iti vsak svojo pot. Zato smo se odločili, da gremo še na »zadnjo« skupno pijačo! Izmenjali smo si še zadnje vtise, z mislijo, da se naše poti kaj kmalu zopet srečajo, smo se razšli.

M: Na našem potovanju se je ustvarilo oz. ojačalo veliko prijateljskih vezi med nami študenti in seveda pridobili smo si novo znanje in izkušnje. Slišali smo zanimive referate, si raz-

Ta BOBCATSSS je pa res prima zadeva! Ej, saj nismo samo žurirali, res ne ...častna bibliotekarska!

širili obzorje, spoznali nove ljudi (bodoče sodelavce?) in videli nekatere aspekte za organizacijo takšnega simpozija.

š: Ja, Mark ... bilo je nepozabno!!!!

Špela Zupanc in Mark Klobčar ♦

Utrinki s simpozija v Litvi

Kako na kratko opisati simpozij BOBCATSSS-a, ki je bil letos v Vilni (Vilnius)? Čeprav je od »zimskih počitnic« preteklo že kar nekaj dni, od samega Vilniusa prav tako, mi poleg utrinkov s simpozija ostaja kup prijateljev, novih znancev in želja po nadaljnjem sodelovanju z njimi.

Potovanje se je začelo na železniški postaji v Ljubljani, kjer smo zapustili prelepo s soncem obsijano mesto. Prvi dan se je pot zelo hitro odvijala. Še zavedala se nisem, ko smo pri Šentilju prečkali mejo in presedli na avstrijski vlak do Gradca. Na Dunaju pa smo po enournem postanku vkorakali v spalnik, ki nas je pripeljal do Varšave. Še danes se spominim tistih majhnih ležišč, ki so se mi gugajoče prirasla k srcu. V vsaki kabini jih je bilo "stlačenih" kar šest, tako da je vsak izmed nas imel pol metra prostora

nad glavo za pripravo postelje, preoblačenje itd. Nekateri so izkoristili ta čas za medsebojno spoznavanje, drugi za kartanje in tretji za počitek. Mi pa, ki smo pridno odšli že zgodaj spat, si nismo čez noč nič bolj odpočili od ostalih, saj so nas vso noč zbudili zaradi potnih listov. Na istem vlaku oziroma že na Dunaju smo se srečali s skupino iz Hrvaške, ki je bila letos v manjšem številu. Po »težki« noči sem se kar z veseljem odpravila z ostalimi poiskati naš »youth hostel«, ki pa ga ni bilo težko najti, saj so bili vsi

Še tole fotko posnamemo, pa gremo... v "lujf"!

domačini pripravljene pomagati, če so le razumeli nekaj besed v angleščini. Tu smo tudi prespali in šele naslednje jutro smo se spet odpravili naprej. Tako smo lahko izkoristili ta dan za ogled mesta, sama pa sem hkrati še obiskala družino, pri kateri sem preživela prejšnje novo leto. Ne samo Varšava, ampak tudi celotna Poljska mi je pustila veliko prepričanje, da tu živijo zelo dobri ljudje, ki zelo radi pomagajo. Od tu smo na vlak do Vilniusa stopili skupaj s skupino iz Stuttgarta in Hrvati. Čeprav so bili vlaki sedaj že veliko počasnejši (nekateri so bili celo ogrevani na premog, do teh kurišč pa smo celo imeli dostop), je bila pot zanimiva, saj smo poleg ostalih skupin na vlaku srečali še mnogo zanimivih sopotnikov, s katerimi smo se sporazumevali kar v materinem jeziku (poljščina in slovenščina imata veliko skupnih izrazov). Bila je že noč, ko smo izstopili v Vilniusu. Do hostla smo se peljali

Prva pogostitev na simpoziju v Litvi!

kar z avtobusom na električni pogon, ki pa ni bil vajej tolíkšne teže in je komaj komaj zlezal naprej. Kasneje smo ugotovili, da je za takšne skupine veliko cenejši prevoz taksi (pa tudi udobnejši je).

Po mirni noči smo se zbudili v novo jutro, v katerega smo se vsi podali z navdušenjem. Registraciji je sledil sestanek z

Nemci (priprave na BOBCATSSS 2002) in kasneje otvoritveni govor, ki mu je sledilo še veliko predavanj in referatov. Prvi dan simpozija smo zaključili z otvoritveno zabavo in pogostitvijo, kjer ni manjkalo plesa ob litvanski nacionalni glasbi. Kasneje pa je samo za nas pripravila nemška skupina v svojih sobah zabavico. Drugi dan simpozija se je spet začel s sestankom z Nemci, ki so nas hkrati povabili na večerjo, po kosilu pa je že bil na vrsti slovenski referat. Pozno popoldan pa sva si z Majo le vzeli nekaj časa za ogled tega prijetnega mesteca, in čeprav sva se samo naključno sprehajali naokrog, je mnogo zanimivih stvari kar samih od sebe stopilo pred naju. Pred predsednikovo palačo sva naleteli celo na demonstracije (to sva izvedeli od nekoga litvanskega novinarja). Opazili sva tudi, da se v zelo mrzlih zimskih dneh mlade Litvanke rade sprehajajo po mestu kar v minikah. Dan smo zaključili z ostalimi ob tradicionalnih jedeh.

Naslednji, zadnji dan v Vilniusu, sva dopoldne preživeli v lepih cerkvah, ob spomenikih in v trgovnicah, ki se jim nisva mogli izogniti. Popoldne pa smo še zadnje referate, zaključne govore in zahvale zaključili s predstavitvijo tem naslednjega simpozija BOBCATSSS 2002 ter skupine (BOBCATSSS dream TEAM) in kraja (Portorož). Z vodenim ogledom litvanske univerze pa smo videli nekaj prekrasnih čitalnic, knjižnico in veliko lepih dvoranic, kjer sem z navdušenjem naredila še zadnjo sliko. Temu je sledila še zaključna zabava, kjer smo se Slovenci res izkazali. Najprej smo se težkih src poslovili od Vilniusa, Litve in kasneje tudi od skupine iz Stuttgarta v Varšavi. Na meji s Slovenijo pa smo vsi kar začudeno gledali, ko so sprevidniki in cariniki po dolgem času govorili spet slovensko. Lepo je bilo spet slišati domači jezik.

S seboj sem odnesla veliko novih spoznanj, lepih vtisov in prepričanje, da nam lahko takšen simpozij prinese veliko znanja na bolj zabaven način, veliko novih ljudi, s katerimi bomo nekoč delali in tako podirali meje ter končno tudi odpirali nova vrata novim potem.

Za te enkratne dneve moram pohvaliti vse, ki ste sodelovali pri organizaciji, pa tudi vse ostale sopotnike, ker je vsak pri- maknil zraven velik delež dobre volje in kjer brez posameznika ne bi bilo celote.

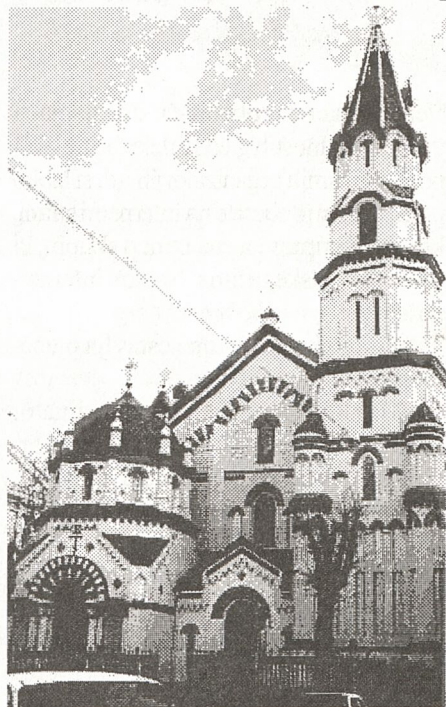

Tudi znane Slovence srečaš v Litvi, če ne v živo, pa v reklamah...

Za ostale, ki so za nas »navijali« doma, pa: le pogumno naprej, do Portoroža, kjer se spet ponovno snidemo!

Anamarija Velušček ♦

Nikoli ne dobiš želje,
ne da bi dobil tudi moč,
da jo uresničiš. Vendar
moraš vseeno kaj
narediti za to.
(Richard Bach - Iluzije)

Litva, prelepe cerkve vsepovsod!

Priprave na simpozij v Portorožu že potekajo!

Ta članek ne bo govoril o zgodovini in nastanku BOBCATSSS simpozija. Tudi ne bo govoril o dosedanjih devetih simpozijih, ki so se že zgodili. Namen članka je predstaviti trenutno dogajanje na Oddelku za bibliotekarstvo, ki se odvija predvsem zaradi BOBCATSSS simpozija, ki bo leta 2002 potekal v Sloveniji, bolj natančno v Portorožu. In zakaj se bo vse skupaj dogajalo ravno v Portorožu? Razlog za to je, da smo slovenski študentje soorganizatorji 10. simpozija knjižničarskih in informacijskih znanosti. Pri organizaciji sodelujemo z nemškimi študenti.

Leta 2002 bo simpozij knjižničarskih in informacijskih znanosti BOBCATSSS simpozij potekal v Sloveniji, natančneje v Portorožu, v organizaciji slovenskih in nemških študentov. Več o samem prizorišču dogajanja, formalnostih glede udeležbe, organizatorjih,... lahko poiščete na internetni strani "www.bobcatsss.org".

Veliko o samem prizorišču dogajanja, o vseh formalnostih glede udeležbe na simpoziju, o samih organizatorjih itd. si lahko pogledate in preberete na internetni strani, katero je pripravila ena izmed skupin, ki je del slovenskega tima. Naslov internetne strani: www.bobcatsss.org
Trenutno slovenski tim sestavlja 6 večjih skupin:

1. **Marketing / Finance:** koordinator "Marketing"- Darja Kogovšek; koordinator "Finance"- Manuela Hari
2. **Organizacija:** koordinator - Sonja Svoltjšak
3. **Informacijska tehnologija:** koordinator - Špela Zupanc
4. **Udeleženci:** koordinator - Mark Klobčar
5. **Program:** koordinator - Branka Badovinac

6. Publikacija: koordinator - Blaž Lesnik

V Nemčiji obstajajo identične skupine, s katerimi sodelujemo preko e-mailov, telefona in tudi preko redkih obiskov. Prvi tovrsten obisk smo izvedli meseca novembra, ko sva Mark Klobčar in jaz skupaj s še dvema profesorjema, Jožetom Urbanijo in Primožem Južničem, odpotovala v Stuttgart. Šlo je za uradni obisk na njihovem oddelku za bibliotekarstvo, ki se nahaja v prej omenjenem mestu na Visoki šoli za bibliotekarske in informacijske znanosti. Med tridnevnim obiskom smo spoznali njihov oddelek, način študija ter tudi skupaj postavili nekaj trdnih temeljev za skupno sodelovanje pri organizaciji (ustanovili smo skupine, jim določili naloge, si izmenjali informacije o posameznikih, ki bodo pri organizaciji sodelovali,...). Drugi tovrsten obisk se bo odvijal v maju, ko bodo nemški študentje prišli na tridnevni obisk k nam. Med drugim jim bomo predstavili naš Oddelek, jih popeljali na kraj dogajanja simpozija (Portorož), z njimi opravili kar nekaj sestankov in podobno.

Naj na kratko predstavim še, kaj bodo posamezne skupine počele v naslednjih mesecih in kaj so do sedaj že naredile. Skupina, ki je odgovorna za **finance**, je v sodelovanju s skupino za marketing že sestavila prošnjo za morebitne sponzorje oziroma donatorje, ki jih bo v prihodnjih dneh začela pošiljati na že zbrane naslove slovenskih firm, mednarodnih ustanov, društev,... V prihodnje bodo člani te skupine tudi osebno stopili do sponzorjev, ki bodo prejeli prošnjo za finančno pomoč, ter se z njimi dogovorili za morebitno sodelovanje.

Skupina, ki je odgovorna za **marketing**, sodeluje s skupino za finance pri pridobivanju finančnih sredstev, navezuje in vzdržuje stike z nekaterimi morebitnimi sponzorji, ki bodo izključeni iz tega seznama naslovov, na katere se bo pošiljalo enotno prošnjo (Študentska organizacija Univerze v Ljubljani, ŠOFF (Študentska

organizacija Filozofske fakultete), Zveza bibliotekarskih društev Slovenije, študentski servisi širom po Sloveniji, ministrstva Republike Slovenije ipd. - za te morebitne sponzorje se bodo pripravile posebne prošnje), uredila je tudi že žiro račun, na katerega se bodo nakazovala sponzorska in donatorska sredstva. V prihodnje bo skupina skrbelo za stike s sponzorji in javnostjo, predvsem pa bo skrbelo, da bo denar pravilno odtekal z računa in da bo končna bilanca projekta v pozitivnem ali pa vsaj ničlem stanju.

Skupina **Organizacija** skrbi predvsem za to, da med nemškimi in našimi študenti prihaja do redne komunikacije, da se informacije hitro pretakajo in da so le-te pravilne in natančne. Sestavlja zapisnike sestankov in jih posreduje tako slovenskim kot tudi nemškim študentom. Zbira končne roke, ki si jih posamezne skupine postavljajo, in skrbi, da se ti roki upoštevajo. Je pomembna vez tako med posameznimi skupinami v Sloveniji, kot tudi med obema organizatorjema.

Skupina **Informacijska tehnologija** je poskrbela, da na Internetu lahko najdete vse najpomembnejše in koristne informacije, ki se navezujejo na BOBCATSSS 2002 (internetna stran, ki sem jo že prej omenila, je predvsem njihova zasluga), skrbi tudi za ureditev intraneta, ki bo povezoval predvsem organizatorje. V prihodnje bodo skrbeli, da bodo na spletni strani sveže novice. Na samem BOBCATSSS-u pa bodo dogajanje spremljali s fotoaparati, skrbeli bodo, da bodo udeleženci imeli dostop do Interneta, da bodo dobili vse informacije o Portorožu in še marsikaj drugega. In ko bo že vsega konec, se bomo mi in ostali udeleženci, ki bodo prišli v Portorož, lahko BOBCATSSS-a spominjali ob gledanju fotografij...

Skupina **Udeleženci** je poskrbela, da je lokacija, kjer se bo simpozij odvijal, rezervirana (Avditorium). Poskrbela bo tudi, da bo za čas simpozija v Portorožu na voljo dovolj prenočišč za udeležence.

Nemško skupino študentov s profesorji pričakujemo 7. maja, naslednji dan (torek, 8. maja) se bomo skupaj odpravili v Portorož, kjer si bomo ogledali Avditorij, kjer bo prihodnje leto potekal simpozij. V avtobusu je še dovolj prostora, zato vas vabimo, da se nam pridružite!

V bodoče se bo ukvarjala s sprejemanjem rezervacij za prenočišča, usmerjala bo udeležence na naslove, na katerih se bodo lahko tudi sami prijavljali, skrbela bo, da se bodo udeleženci dobro počutili, da se bomo vsi skupaj zabavali in da nam bo simpozij ostal v trajnem spominu.

Skupina **Program** je poskrbela, da se je izoblikovala glavna tema simpozija in podteme, v prihodnje bo sprejemala prijave za aktivno sodelovanje na simpoziju, pregledovala bo izvlečke, ki jih bodo pošiljali morebitni udeleženci, in v končni fazi bo poskrbela tudi za vsebinski del dogajanja na simpoziju.

Skupina **Publikacija** je poskrbela, da smo se v Vilnius (BOBCATSSS 2001) predstavili s pomočjo plakatov za BOBCATSSS 2002, tudi naprej bo skrbela za promocijo v tej obliki. Za sam simpozij pa bo poskrbela, da bodo vsi referati, ki bodo predstavljeni, natisnjeni v knjižni obliki ter morebiti tudi na CD-romu.

Naj mi posamezne skupine ne zamerijo, če sem pozabila na kako njihovo pomembno nalogo. Ogromno je stvari, ki se bodo v prihodnje dogajale, zato se je težko spomniti vseh. Moj glavni namen je bil, da vam vsem tistim, ki pri zadevi sodelujete zgolj pasivno, prikažem pomembnost organizacije oziroma njeno širino.

Seveda se vse te dejavnosti odvijajo v sodelovanju z nemškimi skupinami. V teh nekaj mesecih smo spoznali, da je sodelovanje s tujimi študenti včasih oteženo zaradi raznih tehničnih problemov (netočni e-maili), da včasih prihaja tudi do nerazumevanja zaradi premajhnega znanja jezika, da je včasih težko uskladiti dve tako zelo različni kulturi naroda... Smo pa tudi spoznali, da je zanimivo delati v timu in poskušati premagati vse te in še druge stvari, ki včasih otežujejo sodelovanje med več ljudmi.

Darja Kogovšek ◆

Pozdravljeni!

Veseli me, da smo spet skupaj v teh prebujajočih se pomladanskih dneh. Kaj je lepšega od opazovanja narave, ki se po zimskem obdobju prebujajo in pred nas razprostira svoje nepopisne čare?! Človek postane kar malo sentimentalen, predvsem pa se v njem prebudi tista romantična želja po lepem in... želja po ljubezni, seveda! Verjetno se sprašujete, če je Darja tokrat malo "zašlo" in bo namesto o projektih Sekcije razpravljala o ptičkih in čebelicah. Seveda ne bom. Hotela sem vas samo spomniti, da kljub obilici dela, ki se bo sedaj kar naenkrat pojavilo, in ne boste vedeli kam z njim, ne pozabite na tiste krasne stvari v življenju, ki vam dajejo energijo in zagon. In vse bo kar naenkrat postalo enostavno, preprosto.

Torej.

V prejšnji številki Štubiduja sem pisala o bližajočem se žuru študentov bibliotekarstva. Pripravljala se je in se tudi zgodil. V klubu Central. Bilo je družabno in veselo. Škoda le, ker se je prehitro končalo. V tolažbo nam vsem (v mislih imam predvsem višje letnike) pa je lahko dejstvo, da za nami prihajajo pridni in zainteresirani študentje (1. letnik - vam je ta fraza kaj znana?), ki bodo poskrbeli, da se bo na Oddelku marsikaj dogajalo tudi, ko bomo mi odšli. To in še marsikaj (med drugim tudi to, da znajo čudovito peti in se dobro zabavati) smo o njih lahko presodili na letošnjem žuru.

Zelo pomembno je, da danes malo več spregovorim o projektu, ki je na Oddelku sedaj v prvem planu in nas je vse letnike kar nekako okupiral in, kar je najboljšje, tudi močno povezal.

Govorim o BOBCATSSS-u, mednarodnem simpoziju knjižničarskih in informacijskih znanosti, ki ga mi, slovenski študentje bibliotekarstva, organiziramo skupaj z nemškimi študenti. Dogajal se bo konec januarja 2002 v Portorožu. Na nas je velika odgovornost in izziv, da dokažemo sebi in drugim, da znamo delovati kot tim, da smo sposobni teorijo povezati s prakso ter da nimamo v mislih načrta, kako najlažje priti do diplome, ampak da smo zaslužili dobro in zanimivo pot, kako lahko to priznanje zaslužen pridobimo (poleg osvojenega znanja seveda). Več o BOBCATSSS-u si lahko preberete v mojem članku.

Kaj bi bilo potrebno še izpostaviti na tem mestu?

Mogoče nekaj besed o ŠOFF-u (op. Študentska organizacija Filozofske fakultete). Predstavniki Oddelkov smo pred kratkim oddali predloge za projekte, ki naj bi se dogajali v tem študijskem letu in v začetku naslednjega. Ravno danes smo se predstavniki oddelkov zbrali na seji, kjer smo obravnavali delo finančne komisije, ki je pred to sejo vse vložene projekte obdelala in ovrednotila. Naše delo je bilo, da sklope, ki so jih oni sprejeli, sprejmemo tudi mi.

Moj splošen vtis je bil, da so delo opravili dokaj pravično in se niso ozirali na velikost oziroma majhnost oddelka, ampak so upoštevali predvsem kvaliteto in širino projektov. Naš oddelek je dobil ves denar, za katerega sem zaprosila. Malo je bilo tudi pogajanj - toda, saj veste - brez tega pač ne gre. Če pogledam lestvico zneskov, ki so šli na posamezne oddelke, ugotovim, da je le 5 oddelkov (vseh skupaj je 22) dobilo več denarja kot naš. Mislim, da je to kar spodbudna slika za naše dosedanje in tudi prihodnje delo.

V kratkem (upam, da nam bo uspelo še pred koncem tega študijskega leta) bomo poskušali organizirati kakšno ekskurzijo po knjižnicah v zamejstvu ali pa knjižnicah na Dolenjskem.

Ker bo v naslednjem letu ogromno dela s pripravo BOBCATSSS simpozija, bo mogoče zmanjkalo časa za izpeljavo kakšnih drugih projektov. Mislim pa, da je predvsem pomembno, da se med sabo družimo, sodelujemo, se zabavamo in spoznavamo ter se skupaj učimo... Verjemite mi - vse to in še več se bo zagotovo dogajalo pri organizaciji prej omenjenega simpozija. In pomislite, kako prijetno bo, ko se bo vse skupaj enkrat zgodilo...

Naj vam ne zmanjka poguma in energije v prihajajočih izpitnih dneh. Pomislite na občutek, ki vas preveva, ko je vsega konec in v sebi nosite zaklad, ki je vsako leto bogatejši - znanje.

Veliko sreče vam želim!

Darja Kogovšek,
predsednica Sekcije študentov bibliotekarstva,
predstavnica v ŠOVZju na FF.

P.S.: Moj e-mail naslov ostaja še naprej isti: darja_kogovsek@yahoo.com.

Pa tudi številke mobitela še nisem spremenila: 041/277-948. Pišite, kličite... ◆

Na krilih knjige: Bralni krožek je pristal

Bralni klub? Kako učeno to zveni! OK, priznajmo si, čudno! Pa sploh ni tako hudo! Žal te moramo razočarati: ne beremo razprav o modnih knjižničarskih figah ali o naraščanju dioptrije pri knjižničarjih. No, če si kaj takega slučajno zelo želiš, lahko tudi to uvrstimo na spisek branja!

Po zatišju v prvi polovici študijskega leta 2000/01 je januarja letos ponovno začel obratovati Bralni klub študentov bibliotekarstva. Če tega slučajno ne veš - Bralni klub je pričel s svojim delovanjem že v predlanskem študijskem letu, ko se je skupinica bibliotekarjev začela zbirati predvsem ob strokovni literaturi.

Letos smo se odločili za nekoliko bolj enostavne zadeve! Za temo smo razglasili: Roman in mejna področja romana. To nam omogoča, da beremo najrazličnejše knjige! Ne, ne bom ponovno naštevala naslovov, saj si zagotovo že videl seznam knjig na oglasni deski! Dovolj je raznovrsten in zagotovo ti je / ti bi bilo kaj z njega zelo všeč. *

Zakaj sploh bralni klub?

Njegov namen naj bi bil:

- povezati študente bibliotekarstva (različnih smeri, zanimanj in letnikov),
- spodbujati branje in širjenje bralne kulture,
- razvijanje analiziranja, vrednotenja in poglobljanje doživljanja obravnavanega dela,
- kritično soočanje mnenj o prebranem in s tem razvijanje retoričnih sposobnosti.

Peščica študentov se tako vsakih 14 dni (navadno je to ob četrkih, v pozni popoldanski uri) zbere v gostoljubnem in dobro poznanem okolju knjižnice bi-

bliotekarstva. Seveda bi težko delovali brez mentorstva bibliotekarke Hedvike Pavlica, ki nam poleg prijaznosti priskrbi tudi papir, fotokopirni stroj, barvice in druge pripomočke. Ne, tega pri branju res ne potrebujemo, ampak saj na sestankih ne beremo (kot bi kdo prvi hip pomislil), temveč o knjigah debatiramo. Nič ni narobe, če kdo začne brati pol ure pred zasedanjem Bralnega kluba. Pravzaprav še nikogar nismo topli, četudi knjige, ki jo obravnavamo, v življenju sploh ni videl! Tako na izgovor, da nimaš časa za branje, kar pozabi!

Pri debatiranju o knjigi je zaželeno mnenje vsakogar. Pogosto zaidemo stran od knjige, in v takem ustvarjalnem vzdušju se porajajo najrazličnejše ideje. Včasih uspemo katero razviti do konca in rezultate lahko vidite na stenah oddelka. Do sedaj smo izvedli dve akciji, zbiramo pa že ideje za tretjo!

Spodbudili smo vas k razmišljanju, katera knjiga vam je spremenila življenje (oz. polepšala ali zagrenila kak trenutek). Na plakat smo zapisali deset knjižnih naslovov, ostale pa ste pridno in domiselno zapisovali vi.

Akcija še vedno traja, tako da še vedno lahko razmišljaš, pod katerim imenom je bil izdan vezan kupček papirja, ki ti je spremenil življenje.

Kot je razvidno iz spodnjega seznama, sprejemamo resnično vse predloge! Seznam objavljamo z namenom spodbuditi študente k razmišljanju o prebranem in k branju knjižnih naslovov, ki se pojavljajo na seznamu.

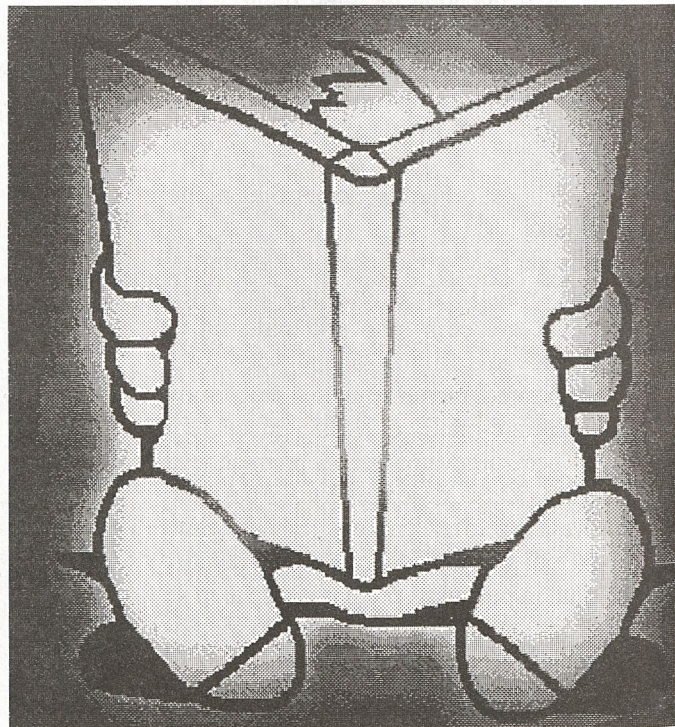
Druga akcija je bila izdelava mini plakatov, s katerimi smo želeli opozoriti na mednarodni dan otroške knjige, ki je bil 2.april.

S provokativnimi vprašanji smo skušali prebuditi „pravljličnost“ v študentih Filozofske fakultete in jih spomniti, da pravljice niso le nagrada za otroke! Privoščiš si jo lahko tudi, ko je ta doba že mimo.

V prihodnje želimo s podobno akcijo opozoriti na mednarodni dan knjige 23.aprila. Razmišljamo tudi o logotipu kluba in vseh stvareh, ki za tem stojijo („mission statement“, ...). Dobrodošli so seveda tudi tvoji predlogi.

Tudi tebe moti čas sestankov? Žal drugega termina nismo uspeli najti (glede na urnik). Če pa imaš kak predlog glede tega, bi ga bili zelo veseli! Večina kljub nerodni uri še vedno pridno obiskuje sestanke! Zakaj?

Nina: *Všeč mi je, da se zbiramo različni ljudje in da vsakdo predstavi svoj pogled na knjigo. Hedvika sociološki vidik, Damjana pozna zgodovinska dejstva... Na tak način se vsak teden naučim nekaj novega. Hkrati berem tukaj knjige,*

za katere si zaradi drugih obveznosti sicer ne vzamem časa.

Dare: V bralnem klubu sem končno našel nekoga, s katerim se lahko pogovarjam o prebrani knjigi.

Hinko: V bralnem klubu se lahko še najbolj sprostim ob pogovoru o dobrih knjigah.

Alenka: Zanimivo!

Aleš: V bralnem klubu se lahko delaš pametnega brez posledic, pri tem pa te celo še poslušajo!

Nina Šulek: Ker se želim pogovarjati o knjigah in dobiti idejo kaj brati. Nameravam hoditi še naprej, ker se imamo »fajn«.

Damjana: Bralni klub je dober izgovor, da si končno vzamem čas za branje knjig in prepustim pomivanje posode komu drugemu.

Andreja: Ni dolgočasno in vedno izvem kaj novega!

Skratka, če:

- se ne želiš pogovarjati o knjigi, ki si jo prebral,

- te ne zanima mnenje drugih,

- sploh ne želiš brati zanimivih knjig,
- misliš, da spoznavanje študentov bibliotekarstva škodi

- in si nadvse srčno želiš redno slediti nadaljevanki Črni biser,

SEZNAM KNJIG, KI SO NAM SPREMENILE ŽIVLJENJE

- Alan Ford: Stripi
- Kropp: Vzganjanje bralca
- Sodobna kuharica
- Visokošolski študijski programi
- Milne: Medvedek Pu
- Christiane F.: Otroci s postaje Zoo
- Coelho: Alkimist
- Tolkien: Gospodar prstanov
- Šeruga: Nepozabne poti
- Saint Exupéry: Mali princ
- Eco: Ime rože
- Žagar: Magdalena med črnimi opali
- Ellis: Ameriški psiho
- Paasilinna: Zajčje leto
- Solomon: Meta-človek
- Fowles: Mag
- Louÿs: Tri hčere svoje matere
- Marquez: O ljubezni in drugih demonih
- Erotika (zagrebška izdaja 1981-83)
- Zukav: Domovanje duše
- Fulghum: Vse kar moram vedeti, sem se naučil v vrtcu
- Kamasutra
- Vonnegut: Hokus pokus
- Venedikt: Moskva - Petuški
- Crowley: Dnevnik uživalca mamil
- Miličinski: Butalci
- Ellis: Manj kot nič
- Kriznar: Mana, Šambala, Nube
- Zdravstvena knjižica
- Bulgakov: Mojster in Margareta
- Trstenjak: Človek v ravnotežju
- Coelho: Priročnik bojvnikova luči
- Redfield: Celestinska prerokba
- Rowling: Harry Potter
- Hesse
- Tamaro: Pojdi, kamor te vodi srce
- Coelho: Ob reki Piedri sem sedela in jokala
- Morgan: Imenovali so jo Dvoje src
- Gustafsson: Čebelarjeva smrt
- Ogorevc: Tropska melanholija
- Cankarjeva dela
- Freudova dela
- Bach: Jonathan Livingston Galeb

potem bomo žal prikrajšani za tvojo prisotnost! Če naštetu zate ne velja, tole vabilo: **Želimo te spoznati!**

Predvsem želimo brati in se o prebranem pogovarjati. Debatirati o širših pro-

blemih, ki jih izbrana knjiga odpira. Se veseliti ob knjigi in z ljudmi. Pridruži se nam. Ne grizemo!

Nina Janžekovič, Damjana Vovk ◆

Knjig nimamo radi tako, da jih spoštujemo, marveč tako, da jih beremo.
(Ruski pregovor)

Nezdravo je žreti knjige, ne da bi jih prebavili.

(Nemški pregovor)

Najhitrejša konjska vprega ne more prehiteti besede, ko enkrat zapusti ustnice.

(Star kitajski pregovor)

Znanje je vrednejše od bogastva. Za bogastvo moraš skrbeti, znanje pa skrbi zate.

(Sufijska modrost)

Samo ptice pevke zapiramo v kletke, sove ostajajo na prostosti.
(Sufijska modrost)

D-Lib Magazine - elektronska revija o digitalnih knjižnicah

Pojav digitalnih knjižnic danes marsikje ni več nobena posebnost.

Pravzaprav smo priča velikim projektom digitalizacije obsežnih gradiv, ki so najbolj pogosti v razvitih evropskih državah, ZDA in Kanadi.

Tudi niso nič posebnega več različni inštituti, ki so zrasli sredi devetdesetih in so namenjeni razvoju in širitvi digitalnih knjižnic v določeni regiji ali državi. Prav tako skrbijo za širjenje znanja. Kako iz klasičnega bibliotekarja narediti digitalnega, ki bo znal samostojno zbirati, digitalizirati, obdelati in narediti gradivo dostopno uporabnikom, je naloga raznih tečajev in šolanj v okviru takšnih inštitutov. Digitalna knjižnica pač potrebuje "digitalnega bibliotekarja".

V nadaljevanju je predstavljena elektronska strokovna revija, ki pokriva področje digitalnih knjižnic. D-Lib Magazine je on-line dostopna revija, ki iz-

haja enkrat mesečno in vsebuje celotne članke (full-text) o novostih in raziskavah na področju digitalnih knjižnic. V sklopu URL naslova <http://www.dlib.org> sta na strani dostopna "D-Lib Forum" in D-Lib Magazine. D-Lib Forum je namenjen pospeševanju in podpori skupnemu razvoju tehnologije globalne digitalne knjižnice. Vsebuje strani delovne skupine, ki ima nalogo poenotiti ustrezna merila za merjenje in primerjavo učinkovitosti digitalnih knjižnic. Nadalje D-Lib Forum vsebuje "testne vzorce" digitalnih knjižnic, ki so namenjeni poglobljeni raziskavi.

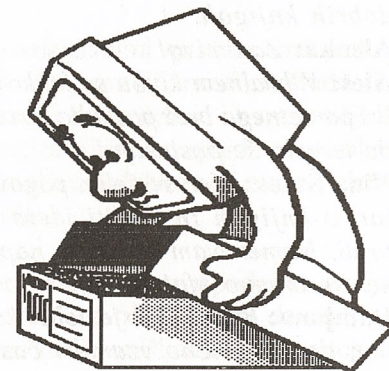
Nazadnje ponuja forum tudi pregledno zbirko povezav (z opisi) do drugih strani o digitalnih knjižnicah.

D-Lib Magazine je pregledno urejena elektronska revija, ki vsak mesec postreže s tremi do šestimi aktualnimi strokovnimi članki. Omogoča iskanje po abecednem kazalu naslovov člankov ali po kazalu avtorjev. V pomoč pa nam je lahko tudi uporaben iskalnik, s katerim s pomočjo ključnih besed preiščemo ves arhiv, ki obsega članke od julija leta 1995 do letošnjega marca.

Od njenega nastanka pa do danes so se člankom pridružile rubrike:

"Clips and pointers" z najavami dogodkov (konference, simpoziji, ...), povezanimi z digitalnimi knjižnicami, "In Brief" s kratkimi novicami, "Book Reviews" - recenzije knjig in "To the Editor" - pisma uredniku (ugotavljajo, da niso tako zaživel, kot so pričakovali, saj bralci raje pišejo kar avtorjem neposredno).

V tehničnem smislu v uredništvu sledijo načelu preprosti. Njihova želja je, da bi revijo lahko prebiral vsak, ne glede na vrsto brskalnika ali hitrost povezave.

Prost dostop samo še nadgrajuje to politiko, saj si zanj prizadevajo že od samega začetka.

V uredništvu ugotavljajo, da so tako pridobili širok krog bralcev po celem svetu, ki jih z omejenim dostopom nikoli ne bi. Tako želijo še naprej povezovati strokovnjake s tega področja in z informiranjem prispevati k razvoju digitalnih knjižnic.

Ugotavljajo, da širok krog bralcev in točnost izhajanja revije pritegne tudi veliko dobrih avtorjev k objavljanju svojih dognanj. Skoraj vsi pomembni raziskovalci in strokovnjaki s tega področja so že objavili vsaj en članek v tej reviji. Prav tako ni malo projektov in temeljnih raziskav, ki so bili v D-Lib Magazine prvič opisani.

D-Lib Magazine je za tiste, ki jih to področje zanima, res vredna ogleda. Seveda pa je tudi bogat vir člankov za seminarske in diplomske naloge. Spodaj so, poleg opisane revije, navedeni URL naslovi še treh elektronskih revij s področja digitalnih knjižnic, ki so prosto dostopne.

Blaž Lesnik ♦

- **D-Lib Magazine**
<http://www.dlib.org/>
- **The Journal of Electronic Publishing**
<http://www.press.umich.edu/jep/>
- **Ariadne**
<http://www.ariadne.ac.uk/>
- **RLG DigiNews**
<http://www.rlg.org/preserv/diginews>

Tehnike pomnjenja in urjenja spomina

Nihče ne ve, kje se nahaja spomin, pa tudi tega ne, kako deluje. Skozi zgodovino je bilo mnogo teorij o spominu. Tako je Aristotel trdil, da se spomin skriva v srcu, Platon je dejal, da je spomin tabula rasa (nepopisan list). Večina današnjih proučevalcev spomina pa se strinja, da je spomin shranjen v možganski skorji. Spomini naj bi se v možganskem živčnem sistemu oblikovali v trajne vzorce in zato se lahko spominjamo. Navadno se spominjamo v podobah in notranjih slikah, ki se ubesedijo šele kasneje.

Spomin se deli na tri plasti:

- čutni register shranjuje informacije, ki smo jih prejeli prek čutov, in jih ali samo sprejme ali pa pošlje naprej;
- kratkoročni spomin shrani trenutno potrebno informacijo, pravzaprav lahko shrani 5 do 7 enot za kratek čas;
- dolgoročni spomin informacije hrani za dalj časa, pri tem pa je pomembno, kako smo informacije kodirali vanj (tu vskoči tehnika pomnjenja); mladi ljudje lažje obnovijo do podrobnosti, kar so se naučili, medtem ko si starejši lažje zapomnijo zakonitosti, na podrobnosti pa pozabijo.

Naš spomin je sorazmeren z našo starostjo in z našimi izkušnjami. Tako sta nam kot otroku najbolj pomembna igra in užitek, kot mladostniku romantika in eksotično okolje, in kot odraslemu življenjske izkušnje (otroške, romantične in resnične). Najbolj si zapomnimo podatke, ki imajo za nas določen pomen, kot so:

- čutne asociacije, kot so vid, zvok, tip, okus ali gib, ki ostanejo v našem spominu dalj časa, še posebej, če je vključenih več čutov;
- čustveni kontekst, kar je lahko ljubezen, sreča ali žalost;
- izrazite ali drugačne lastnosti (nenavadna oblačila);
- intenzivne asociacije, še posebej če so absurdne, seksualne, vulgare, živopisne, pretirane ali domiselne;
- nuja za preživetje; če je nek podatek

nujen za naše preživetje, ga gotovo ne bomo pozabili;

- osebno pomembno, vse si bomo zagotovo zapomnili, saj smo za to zelo motivirani;
- ponavljanje neke dejavnosti ali nekega gradiva, ki povzroči, da si ga sčasoma zapomnimo;
- prva ali zadnja stvar na programu, npr. na predavanju si najbolj zapomnimo stvari, ki so bile povedane na začetku ali pa na koncu predavanja.

Kdor pravi, da nima dobrega spomina, ima v bistvu težave s spominskim prikljucem, saj naš spomin hrani vse, prikljuc pa le tisto, kar potrebujemo ali kar nam nekaj pomeni.

Eden od vzrokov, zakaj naj bi se spomin s starostjo slabšal, bi lahko bil ta, da starejši kot smo, manj življenjskih mejnikov si postavljamo, saj se ustalimo v svojih navadah, počnemo stvari na vedno enak način, pa tudi toliko smo že doživeli, da je večina izkušenj le ponovitev prejšnjih. Temu se lahko upremo tako, da počnemo vedno nove stvari, poskušamo npr. novo hrano ali potujemo po svetu. Torej zgrabimo vsako priložnost, da doživimo nekaj novega in si tako postavimo nove mejnike v življenju. Ko živimo polno življenje ustvarjamo nove spominske povezave in povečujemo sposobnosti pomnjenja vseh vrst podatkov, dogodkov in novih informacij, pa tudi bolj ustvarjalni smo.

V nadaljevanju bom predstavil nekaj preprostih tehnik, kako si izboljšati spomin. Nobena od njih ni zapletena, v bistvu so samo trik, način, kako prevarati naš um in ga prepričati, da stvari le niso nujno tako kompleksne, kot se morda zdi.

Asociacija

Asociacija oziroma povezovanje podatkov pomeni, da nek podatek povežemo z drugim, že znanim, in pri tem pazimo, da je povezava čim bolj absurdna, seksualna, vulgarna, živopisna, pretirana ali domiselna, saj si takšne najlažje zapomnimo. Na primer, če je vašemu novemu zancu ime Tone in če je bolj obilen, si boste njegovo

Da bi si lažje zapomnili tisto, kar morate znati za uspešno opravljanje izpitov in da bi to kasneje v vaši glavi tudi ostalo, smo se odločili, da vam predstavimo nekaj tehnik za uspešnejše učenje.

ime zagotovo zapomnili z asociacijo: "Tone - Balone".

Povezovanje

Niz na prvi pogled nepovezanih podatkov ali izrazov lahko povežemo z neumno induhovito zgodbo. Na primer: želim se naučiti funkcije Univerzitetne knjižnice Maribor (SOB2), te pa so informacijska, organizacijska, matična, bibliografska, domoznanska, arhivska in pedagoška. Ta spisec povežem v zgodbo:

Velik kup informativnih zloženek organizira knjižničarka, ki je zelo podobna čebelji matici, njene delavke urejajo bibliografske zapisev svojem čebeljem domu, pri urejanju arhiva pa jim pomagajo otroci.

Bolj ko so asociacije in zgodba smešne, lažje si jo bomo zapomnili. Na ta način si lahko zapomnimo tudi več kot dvajset pojmov z določenim vrstnim redom. Tej tehniki je zelo podobna tudi verižna tehnika, ko si ne izmišljujemo zgodbe, pač pa si predmete čim bolj smešno predstavljamo s pomočjo domišljije. Predstavljamo si zgornji primer tako, da v naši domišljiji informacije organizirano rastejo iz ogromne kovinske matice kot urejeni biblio-

grafski zapisi, vse skupaj pa imamo shranjeno doma pod ogromnim zaprašenim arhivom, v katerem so spravljene učitelji (pedagogi). Najbolje je, če si predmete predstavljamo prevelike, v gibanju, pretiravati moramo z njihovo količino in zamenjevati en predmet z drugim.

Akronimi in ustvarjalni stavki

Če se da iz prvih črk besed na spisku ustvariti akronim, je to zelo dober način, da si ta spisek zapomnimo. Zato si mnoge organizacije nadenejo ime, kije pravzaprav akronim (NATO, NASA...). Uporabimo pa lahko tudi ustvarjalne stavke, ko iz prvih črk besed na spisku ustvarimo preprost stavek.

Prostorska metoda

Za prostorsko metodo si izberemo prostor, ki nam je domač. Tak je na primer vaš dom ali avto. Vse kar si želite zapomniti, potem razporedite po tem prostoru. Pri tem si pomagajte z asociacijami, ki naj bodo kar se da smešne in neumne, saj si takšne stvari najlažje zapomnimo. Lahko uporabimo kar cel dom, in v posamezne sobe "shranjujemo" pojme, ki si jih želimo zapomniti.

Drugi nasveti za izboljšanje spomina

Tehnike pomnjenja so zelo učinkovite, še posebej če jih med seboj kombiniramo. Toda tehnika ni vse, potrebno je še

sledeče:

- *izogibati se moramo šalam na račun svojega spomina, saj si tako spodbijamo samozavest in se bomo slej ko prej obnašali tako, kot si sugeriramo v naših šalah;*
- *zavestno se moramo potruditi, da si bomo neko stvar zapomnili, saj moramo ustvariti primerno asociacijo; z drugimi besedami: na dogajanje okrog sebe moramo biti pozorni;*
- *svoj spomin moramo vaditi, saj je spomin kot mišica: bolj ko jo treniramo, močnejša je; zato je zelo dobro, da ga uporabljamo tudi takrat, ko nam ni treba;*
- *asociacije naj bodo posebne, samo vaše, in ne splošne, in videti jih morate jasno;*
- *ko se ne moremo spomniti določene-ga podatka, imamo na izbiro dve možnosti: ali zavestno ustvariti povezavo z nekim sorodnim podatkom, ali pa za nekaj časa misliti na kaj drugega in podatek se bo prikazal sam od sebe;*
- *pomagajmo si z miselnimi vzorci;*
- *ponavljanje gradiva je tudi zelo pomembno, saj si po vsakem ponavljanju podatke bolje zapomnimo; naučeno ponovimo po 24 urah, po enem tednu, po dveh itd... Med ponavljanjem pomaga, če si glasno govorimo;*
- *preden si lahko kaj učinkovito zapomnimo, moramo to razumeti;*
- *med študiranjem daljšega gradiva*

si vzemimo veliko odmorov, saj si bolje zapomnimo podatke, ki smo jih slišali na začetku in na koncu ure, tiste na sredini ure pa bolj slabo;

● *zdrav duh v zdravem telesu, kar velja tudi za spomin.*

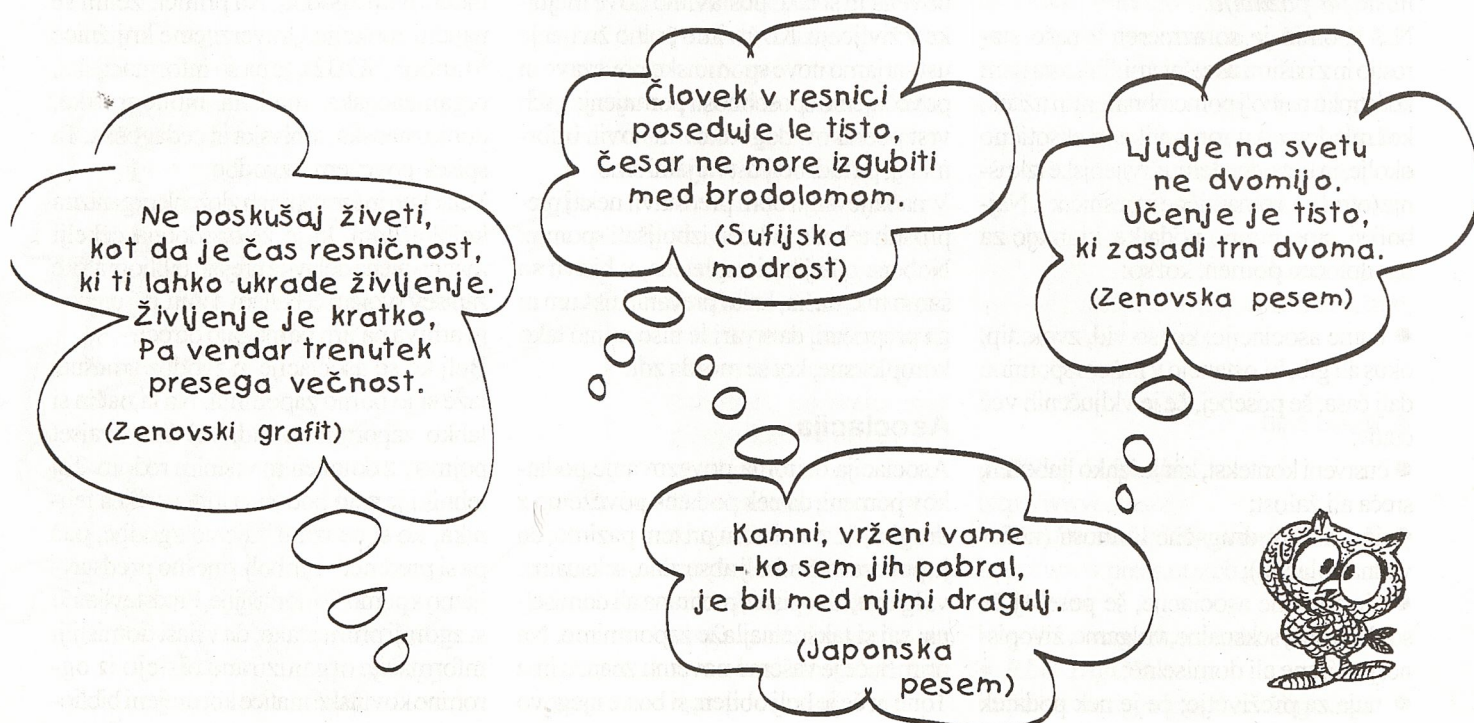
Literatura

V tem kratkem sestavku sem predstavil le nekaj možnosti za izboljšanje spomina. Pravzaprav sem komaj popraskal po površini te teme, saj si je človek od nek-daj (vsaj odkar obstajajo šole, če se mene vpraša ;-)) poskušal na najlažji način zapomniti večjo količino podatkov. Vsekakor priporočam v branje katero od teh knjig, saj so zelo poučne:

- 1.) SVANTESSON, I.: "Miselni vzorci in spomin: uspešne tehnike za boljšo uporabo možganov", Cankarjeva založba, Ljubljana, 1992
- 2.) DE PORTER B., HERNACKI, M.: "Kvantno učenje: osvobodite genija v sebi", Glotta Nova, Ljubljana, 1996
- 3.) LORAYNE, H.: "Kako razvijemo izredni spomin", Tomark, Ljubljana, 1999
- 4.) HILTON, H.: "50 poti do boljšega spomina", Forma 7, Ljubljana, 1997
- 5.) BRENNAN, H.: "Kako premagamo pozabljivost: spremenimo način mišljenja!", Co Libri, Ljubljana, 1999

Več o tej temi lahko poiščete na spletni strani www.geocities.com/daremajcenovic.

Dare Majcenovič ♦

Miselni vzorci

Miselni vzorci so kreativno misleče Morodje, ki nam omogoča, da organiziramo misli okoli centralne ideje, s tem pa razvijamo konceptualno miselne sposobnosti - izboljšamo sposobnosti pomnjenja in dojetanja. Pri oblikovanju miselnih vzorcev lahko uporabimo svojo kreativnost in domišljijo, smo sami umetniki, saj uporabljamo besedo in sliko v najrazličnejših kombinacijah, pač glede na namen, uporabo, težavnostno stopnjo besedila, pa tudi glede na lastno počutje v trenutku njih ustvarjanja. Delo, ki se ga lotimo na tak način, je veliko bolj zabavno kot običajno, hkrati pa ob takšnem zapisu lastnih asociacij in informacij, ki jih dobimo iz gradiva, razum v spomin temeljito vkorenini podatke, ob želeni uporabi pa jih tudi lažje priključimo. Oblikovanje miselnih vzorcev je izumil Tony Buzan iz Velike Britanije, ki je leta 1974 izdal knjigo z naslovom *Use Your Head* (slovenska izdaja *Delaj z glavo*, 1980). Podobno tehniko so razvili tudi v ZDA, kjer jo imenujejo grozdenje. Buzan postavlja pri izdelovanju miselnih vzorcev nujen predpogoj - razumevanje sporočila. Če hočemo namreč iz nekega pisanega, povedanega ali kako drugače izraženega besedila narediti miselni vzorec, moramo to gradivo zelo dobro razumeti. S tem bomo znali v njem ločevati med bistvenimi in nebistvenimi deli, iz bistvenih delov besedila pa bomo lahko izluščili ključne informacije. Šele sedaj lahko iz ključnih besed, teh osnovnih gradnikov, naredimo miselni vzorec ali »zemljevid uma« (mind map), kot ga imenuje Buzan.

Torej, vse, kar potrebujemo, je list papirja, pisalo in nekaj barvnih svinčnikov, pa tudi nekaj napotkov o pravilih in zgradbi miselnih vzorcev ne bo odveč.

● **Izhodiščno točko ali idejo snovi** napišemo na sredino lista, ki naj bo

obrnjen počez, saj tako povečamo preglednost in vzorec lažje razširjamo. Izhodiščno besedo močno poudarimo, jo obkrožimo itd. - biti mora izstopajoča! Iz nje so izpeljane glavne veje, ki vodijo v jasne in izstopajoče glavne teme oz. točke. Iz glavnih tem izhajajo veje s podtemami, te pa so lahko dopolnjene s podrobnostmi.

● **Ključne besede** so pisane na črte, da miselni vzorec dobi svoje »ogrodje«, in so v sredini, manj ključne pa na obrobju.

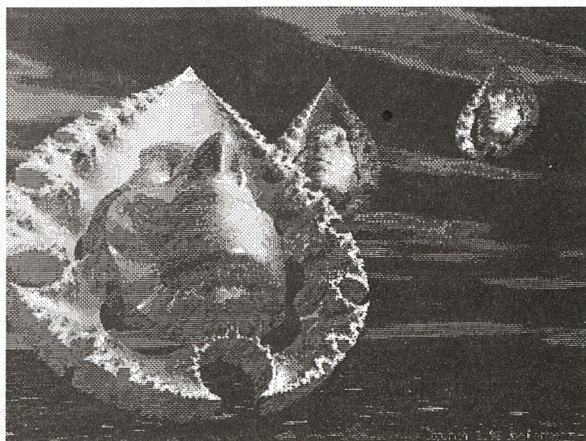
● **Uporabljamo tiskane črke za lažje branje.** Pri pomembnih iztočnicah in izhodiščni besedi uporabimo velike tiskane črke, drugod male.

● **Na vsaki črti (v mehurčku, kvadratku) naj bo ena ali največ dve besedi;** za več besed izpeljemo več dodatnih črt. Veliko število besed ni priporočljivo, saj lahko privede do zmede in pomanjšanja pomnjenja.

● **Z barvnimi pisali** poudarjamo, obkrožujemo, rišemo in razlikujemo med skupinami besed. To pravilo je zelo pomembno, saj nam različne barve omogočajo lažje dojetanje in razločevanje glavnih tem in podtem, hkrati pa nam miselni vzorec vizualno in estetsko približajo.

● Tudi **risanje sličic** ni zanemarljivo, saj nam risbe pogosto dajejo več informacij kot besede; ena sama slika nam domesti mnogo besed ter miselnemu vzorcu pridoda humor in izvirnost.

● **Simboli, znamenja, puščice:** lahko uporabljamo že splošno ustaljene sim-

Miselni vzorci so tehnika zapisovanja, ki jo lahko uporabljamo pri načrtovanju, reševanju problemov, učenju, obnavljanju in povzemanju, porajanju misli, zapisovanju, skratka povsod, kjer bi nam dolgovozno pisanje vzelo preveč časa, predvsem pa izgubo miselne niti.

bole, ali pa si jih sami izmislimo; znamenja in puščice uporabljamo pri povezovanju tem.

● **Izstopajoči detajli oz. tridimenzionalni zapis** nam omogočajo lažje pomnjenje, zato jih uporabimo pri pisanju izhodiščne teme in pomembnih opornih točk. Besedam dajejo globino in jih še posebej poudarijo.

● **Uporaba domišljije** je zelo pomemben faktor, ne samo pri pisanju miselnih vzorcev, ampak tudi na vseh ostalih področjih človekovega delovanja. Glede miselnih vzorcev pa: dovoljeno je vse, kar pripomore k njihovi učinkovitosti. Bodimo ustvarjalni in pretiravajmo, saj si možgani lažje zapomnijo nenavadno!

Sicer pa so pravila navsezadnje tudi zato, da jih kršimo. Zato ni toliko pomembno, da se naštetih pravil strogo držimo, celo priporočljivo je uporabljati lastno domišljijo, ustvarjalnost in iznajdljivost. Vsak posameznik naj si izbere sebi lasten in najbolj primeren način zapisovanja miselnih vzorcev.

Učenje z miselnimi vzorci - pomoč pri spominu

S tehniko oblikovanja miselnih vzorcev si krepimo spomin in utrjujemo učne sposobnosti. Pri miselnih vzorcih uporabljamo celotne možgane, tako levo, razumsko in urejevalno polovico, kot desno, ustvarjalno, domišljijisko. Z ustvarjanjem vzorcev možgani povezujejo ključne besede, ne stavkov. S tem se napajajo z njihovim najljubšim virom energije in moči, v zameno pa se spomin in razumevanje izjemno povečata.

Že samo izdelovanje miselnih vzorcev učinkovito zasidra idejo v spomin - zapomnimo si celoten vzorec, ne da bi ga pogledali. Kratkotrajno ga »preberemo v mislih«, saj je izrazito vizualen. Vizualnost pa dosežemo z uporabo različnih barv, znakov, diagramov, tabel, podob, izstopajočih oznak idr.

Potek učenja

● Pomembno je, da vedno **začnemo s celoto**. Najprej na hitro preberemo celotno besedilo in si **označimo ključne besede** (ključne besede so tiste, ki pomagajo razumeti glavno misel besedila - samostalniške, pridevniške besede in glagoli; ostale besede lahko izpustimo). Vendar pa moramo kljub hitremu branju vsebino gradiva dobro razumeti, da lahko ključne besede pravilno izberemo. Z branjem celote si ustvarimo pregled nad snovjo, s ključnimi besedami pa ob naslednjem branju lažje dojamemo celoto.

● **Ponovimo vsebino** in si **pripravimo miselni vzorec**: na sredino narišemo izhodiščno točko in iz nje izpeljemo nekaj debelejših vej.

● Preden v miselni vzorec **vključimo ključne besede**, se moramo vprašati, ali so res potrebne za razumevanje snovi, lahko pa to storimo tudi kasneje, ko pregledujemo, popravljamo in prerasujemo vzorec.

● Pred branjem besedila si vedno **po-**

stavimo cilj - zakaj besedilo beremo (za izpit, da ga bomo razložili prijatelju, za lastno uporabo), saj nam ta določa, kako podrobno bomo brali.

● **Ponovno preberemo tekst** in med branjem **dodajamo** na debelejšje veje miselnega vzorca **nove, tanjše veje** z manj pomembnimi besedami.

● Prvi miselni vzorec pogosto predstavlja zmešnjavo ključnih besed in vsebuje še veliko nepotrebnega gradiva. Medtem ko gradivo ponavljamo, **miselni vzorec preurejamo**, ga prepisujemo, mu dodajamo nove, pomembne, in izločamo nepotrebne besede. S to metodo se učimo boljše in hitreje, snov pa tudi lažje in učinkoviteje utrjujemo.

Seveda pa je potek učenja lahko tudi drugačen, odvisen je od posameznika, njegove sposobnosti dojemanja in pomnjenja, časa, ki ga ima na razpolago ter količino snovi, ki jo mora predelati. Večkratno branje zelo obsežnega gradiva tu ne pride v poštev, zato predlagam naslednjo rešitev: dovolj je, da obsežno besedilo preberemo samo enkrat (ali največ dvakrat) in naredimo obsežnejši miselni vzorec, v naslednjih korakih pa predelujemo sam vzorec in iz njega izvlečemo bistvo.

Zapomnimo pa si, kakor pravi Svanteson v svojem delu *Miselni vzorci* in

spomin: »Ne glede na vložen trud pri študiju, na količino usvojenih podatkov, število lepih in poučnih slik, ki jih imamo, je vedno najpomembnejše, koliko smo se naučili in koliko se lahko spomnimo.«

Tanja Curhalek ♦

Prirjeno po seminarski nalogi Ester Albert in Tanje Curhalek: *Miselni vzorci*.

Literatura

● SVANTESSON, I. *Miselni vzorci in spomin : uspešne tehnike za boljše uporabo možganov*. Ljubljana : Cankarjeva založba, 1992.

● ISRAEL, L. & BUZAN, T. *Moč možganov za otroke : kako se v hipu preleviš v genija*. Ljubljana : Artur, 1993.

● GABRIJELČIČ, M. *Predavajmo - z miselnimi vzorci*. Ljubljana : Državna založba Slovenije, 1988.

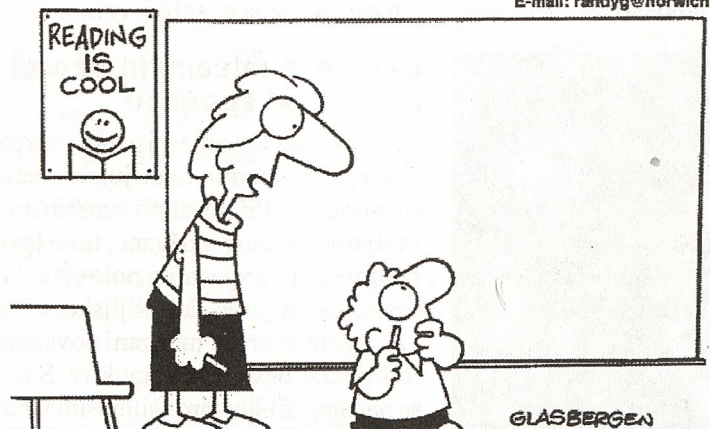
● GABRIJELČIČ, M. *Učimo se z miselnimi vzorci*. Ljubljana : Državna založba Slovenije, 1985.

● DEPORTER, B. *Kvantno učenje : osvobodite genija v sebi*. Ljubljana : Glotta Nova, 1996.

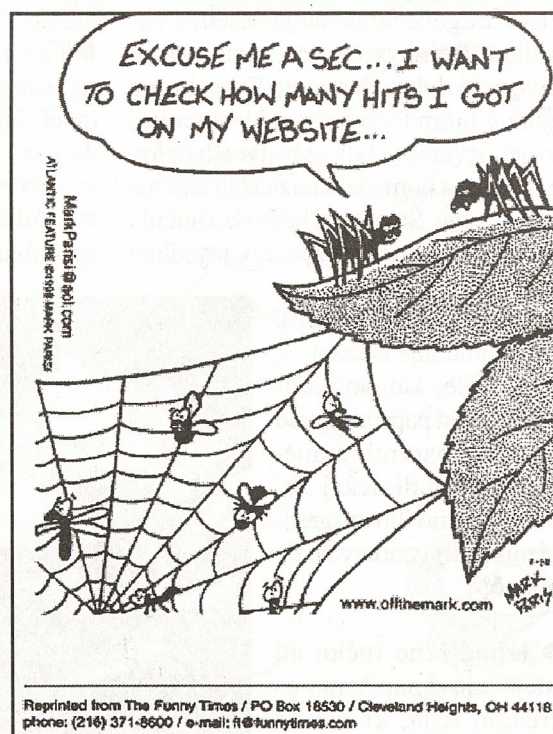
● A.Z. Znanje velja : miselni vzorci pomagajo pri učenju. V: *Delo in dom : priloga Dela in Slovenskih novic*, letn. 5(17. april 1997)št. 14, str. 18.

HEC MORA BIT!

© 1996 by Randy Glasbergen. <http://www.norwich.net/~randyg/toon.html>
E-mail: randyg@norwich.net

“Tu ni nobenih ikon, da bi klikal nanje. To je tabla.”

Reprinted from The Funny Times / PO Box 18530 / Cleveland Heights, OH 44118
phone: (216) 371-8600 / e-mail: ft@funnytimes.com

Trabanti, gospodinjci ali intelektualni proletariat iz knjižnic

Če človek zbanalizira zadeve in če se ne trudi delati drugega, kot vzdrževati tisto, kar je, je navaden gospodinjec ali gospodinja z diplomo. In dela tako malo, kot je plačan. Tako se da preživeti, vedriti, a brez občutka, da je ta služba tista prava, resnično poslanstvo, profesija. In potem čakati na prvo priliko, ki se ponudi, da greš delat v svojo prvo stroko. Tudi gospodinjskega dela je v knjižnici dovolj, ampak za to res ne rabiš diplom.

Če stvar potenciramo, ugotovimo, da biti bibliotekar danes ni drugega, kot biti delavec, proletarec, pomeni biti le kolešček v industriji znanja, prejemati mezdo kot nadomestilo za svojo prisotnost na delu.

Ali je potem smiselno izobraževati se, delati, improvizirati, bentiti po raznih komitejih in organih, dokazovati, da knjižnice morajo biti, da so temelj izobraževanja, srce univerze, stiskati denar iz raznih virov za nakup tega in onega v knjižnici, ko pa je načeloma tako vseeno, ali imamo eno knjigo več ali manj. Vseeno je, ali imamo dostop do te informacije tukaj in zdaj, ker se itak nikoli ne ve, koliko stane manjkajoča informacija. Zakaj bi se trudili z vsemi temi uporabniki, zakaj bi bili prijazni, obveščeni, tudi ustrezljivi do njih. Tudi nam ni nihče ničesar podaril, zakaj bi mi njim. Naj gredo kam drugam, kjer imajo boljše plače. Vseeno je, ali je katalog narejen ali ne, ali so revije ali ne... Vse to delajo vodje, ki so za to plačani, le zakaj bi proletarec še vodil samega sebe? Za to mora imeti nadzornike, šefe, druge, da mislijo namesto njega... In sploh naj bo srečen, da ima zagotovljeno državno službo.

Zakaj bi lahko bili knjižničarji/bibliotekarji trabanti? Pomeni »trabant iz knjižnice« to, da se knjižničarji vozimo le s to znamko vzhodnonemškega avtomobila? Iz zgoraj navedenih primerov bi lahko sklepali. V Slovenskem pravopisu iz leta 1962 je beseda TRABANT pomenila SPREMLJEVALCA, OPRODO. V SSKJ (Slovar slovenskega knjižnega je-

zika, zv. V, str. 133) ima beseda pet pomenov, od nebesnega telesa, ki kroži okoli kakega planeta, do stalnega spremljevalca, somišljenika, privrženca, telesnega stražarja pomembne osebe, npr. doži in kralji, ter petega, ki pomeni tip osebnega avtomobila vzhodnonemške tovarne iz Zwickaua.

Knjižničarji smo neizogibni spremljevalci, oprode vseh, ki potrebujejo knjige in druge vrste zapisov, in to od začetka pisne kulture. Še pol stoletja nazaj se je reklo, da stoji za vsakim uspešnim znanstvenikom ali kulturnikom po en bibliotekar, če omenimo navezo Prešeren-Čop, pa še mnogokatero. Ko si lahko imel svojega bibliotekarja za prijatelja in svetovalca v svet knjig, zapisane kulture, temelja kulture, civilizacije.

Še vedno je prevladujoče javno mnenje o našem delu, da je v knjižnici lep mir, kjer knjižničar lahko bere in je daleč od ponorelega sveta! Viktorijanske predstave so to, a trdožive. Danes je velika knjižnica bolj podobna supermarketu, ali hipermarketu, knjižničarji pa blagajnikom in tisti zadaj skladiščnikom, ekonomom... Nekateri, bolj moderne, so bolj kot banke, saj imajo vse, tudi knjigomate. Pravzaprav smo »papirnata civilizacija«. Porabimo ogromne količine papirja, in to samo zaradi neke davne iznajdbe pisave, posrednega sporočanja, ki premaguje daljave in čas. Saj sedaj, ko prihaja Internet, ne bo tako nihče potreboval knjig in knjižnic. In tudi, ljudje imajo denar, zakaj si ne bi knjig kar kupovali, kolikor jih pač rabijo? Pa še založniki in knjigarnarji bodo veseli?

Sama zguba, ti knjižničarji. Družbena poraba, proračunski potrošniki...

A je že kak knjižničar bil poslanec? In je kaj naredil za svojo srenjo potem? Ali jo

Tole je članek, mišljen malo za šalo in malo zares. In je povedan nekako na uho, ne javno. Ko človek nekaj let dela v knjižničarstvu, in to za isti denar kot na začetku, in ko iz meseca v mesec težje plačuje položnice in vsakič višje cene ter se nevarno približuje meji revščine, se sprašuje, ali je res smiselno v novi demokratični državi opravljati intelektualna dela, se dan na dan izobraževati, zbirati informacije, se truditi narediti največ iz situacije in poleg tega navduševati za to tudi mlade? Ali ne bi bilo bolje povedati jim na začetku, da biti knjižničar, s srednjo šolo, ali biti bibliotekar, s končano fakulteto, ne pomeni bogve kaj. In zakaj za vruga bi človek še študiral za to, ko pa se poklica lahko mimo priučiš v pol leta na tečaju.

je, kot Cankar mater, zatajil?

No, to so vprašanja, ki se mi porajajo o statusu visokošolskega bibliotekarja danes.

Mnogokrat so bili bibliotekarji po svojem družbenem statusu svečeniki, če samo egiptovske pogledamo, recimo Ozirisa. Koliko nam danes manjka do tega statusa, če smo sedaj res na dnu, duhovni proletariat, nekaj kmet, ki je pismen? Svetovi, študentje moji, svetovi. Le hitro zamenjajte smer in študirajte kaj bolj donosnega. To vam iz srca priporoča Vaša knjižničarka, vsak dan, ko je slabe volje, ali »Library dragon«, ali celo »A delicate monster from a special library«...

Hedvika K. Pavlica ◆

P.S.: No, kdo mi zna naštetih kaj argumentov proti?

Ne godrnjajte o hudih časih. Časi smo mi. Kakršni smo mi, takšni bodo tudi časi!
(Sv. Avguštin)

Dišave: pestra zgodovina, raznolika uporaba

Ko enkrat zbudite svoj čut vonjanja, odkrijete okoli sebe nešteto vrst vonjav, ki se jih sedaj sploh ne zavedate, te vonjave so tako prijetne kot odvratne. Vonji v nas prebujajo spomine, prikličejo dogodke iz preteklosti in nas povezujejo s prihodnostjo.

Žal se nas mora večina vonjanja šele naučiti, saj je pri ljudeh v večini zanemarjen (z izjemo preizkuševalcev vin, čajev in parfumov). Vendar je to zelo živ čut, ki je pogosto zmožen odkleniti globoke podobe skrite v našem spominu. Spremeni lahko naše razpoloženje, lahko v nas prikličje veselje ali žalost, strah, ...

Tradicija uporabe dišav je že stara

Ljudje so že od nekdaj občudovali rastline in njihove vonje. Sprva so jih le sežigali, jih uporabljali kot kadila, ob tem pa se trudili, da bi vonj kar čim dlje ohranili, kar jim je uspelo že v novi kameni dobi, ko so s pomočjo stiskanja rastlin odkrili postopek ekstrakcije maščobnega olja in na ta način lahko shranili aromatične izvlečke po-

sameznih rastlin.

Dišave pa so bile že od nekdaj identificirane tudi kot močne sile za spreminjanje zavesti, za spreminjanje razpoloženja in kot primerne, ustrezne žrtve raznim bogovom in boginjam.

Tako so nekatere rastline, ki so jih uporabljali v te namene, v starih civilizacijah veljale za svete. Oltarji, na katerih so našli ostanke kadil, prav tako izvirajo že iz kamene dobe, na primer templji na Malti, na nekaterih so še vedno opazni sledovi smole, ki so jih vsebovala kadila.

Egipčani so kadilo imeli za hrano bogov, "svete rastline" pa so uporabljali tudi v zdravilne namene. Dišavna olja so poleg obrednih in zdravstvenih namenov uporabljali tudi v kozmetiki, saj naj bi pomlajevala, pa tudi pri balzimiranju trupel so bila nepogrešljiva in morda ni naključje, da so prav mumije, pri katerih so bili z olji najbolj radodarni, danes najboljše ohranjene. Nedvomno najznamenitejša egipčanska dišava pa je bila *kyphi*, ki so jo žgali ob verskih praznikih, uporabljali kot zdravilo (glede na nekatere sestavine so jih morda tudi jedli ali pili), pa tudi za boljši spanec, ublažitev vseh skrbi in razjasnitev sanj, vsebovala pa je več sestavin, odvisno od namena, v katerega jo uporabljali, med njimi so bile najpogostejše sledeče: med, vino, rozine, cimet, hena, kadilo, mirta, žefran, kardamom, akacija, trst, brinje, ciperus, mastiks, narda (sivkino olje) in palisandrovina. Zelo cenjeni so bili v Egiptu cimeti, kumina, mirta, majaron, rumenik (*Carthamus tinctorius*) in lotos.

Tudi Sumerci in Babilonci so uporabljali dišave, predvsem v verske na-

mene in zdravilstvo, pa tudi za napovedovanje prihodnosti: Baru se je imenoval babilonski svečenik, mojster napovedovanja prihodnosti. V eni od številnih prerokovalskih metod, ki jih je obvladal, je cedrove ostružke vrgel v posodo za sežiganje kadila. Od tega, kam se je nato vil po cedrovini dišeč dim, je bilo odvisno, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. Če se je vil na desno, je to pomenilo uspeh, zmago, če pa na levo, je to pomenilo poraz.

Grki so verjeli, da so dišavne rastline pognale s pomočjo bogov in boginj, katerim so jih darovali. Prepričani so bili tudi, da da svež vonj živih rastlin dišavnic izboljšuje psihično zdravje.

Vdihavali so določene dišave, da bi tako ozdravili notranje bolezni, vijo-

lico na primer so uporabljali za želodčne težave, vonj vrtnice pa za lajšanje glavobola. Kadila so seveda zažigali tudi ob vseh pomembnih praznikih, pa tudi na pogrebih, kjer so na grobove tudi dajali dišeče cvetje, da bi tako počastili umrlega.

Rimljani pa so bili tisti, ki so dotlej pridobljeno znanje o dišavah začeli uporabljati tudi v praktične namene. Dišave so uporabljali za dišavljenje telesa, oblačil, prostorov, takrat se je že pojavil tudi izraz parfum (*perfumum* - skozi dim, povezava s kadilom).

Nov prelom v razvoju dišav je prišel v 10. stoletju našega štetja, ko je arabski alkimist Avicenna uvedel metodo destilacije in napravil prvo pravo eterično olje iz vrtnice. Po zaslugi križarskih vojn si je rožno olje utrlo pot v Evropo, kjer so začeli parfume izdelovati konec 12. stoletja, največ pa so eterična olja uporabljali v zdravilne namene. V 17. stoletju so nato pričeli naravnim esencam dodajati tudi kemične snovi.

Zmagoslavje eteričnih olj

V zdravstvu in kozmetiki so prvotna kadila in dišavna olja eterična olja povsem izpodrinila, obdržala so se le še v templjih, svetiščih in cerkvah, kajti kadilo, dišava, je bilo in je še danes pravzaprav sredstvo, ki v nebo dviga molitev in navadne smrtnike povezuje z božanstvom. Tako vonj v svetiščih, templjih in cerkvah vseh vertorej nikakor ni tam zato, da bi se obiskovalci prijetno počutili, pač pa s povsem določenim namenom.

Eterična olja pa so postajala vedno bolj priljubljena, zdravljenje raznih bolezni z vonjem se je sčasoma razvilo v aromaterapijo, ki jo uspešno uporabljamo še danes in ki je zadnje čase tudi pri nas vedno bolj razširjena.

Eterična olja uporabljamo za dišavljenje prostorov, jih dodajamo kopelimi za sprostitve ali poživljanje, uporabljajo se pri masažah (ko se dišave vpijejo skozi kožo, esence naravnost čudovito in nežno vplivajo na živčni sistem), v kozmetiki (parfumi, kreme, ...).

Prav tako pa se dišave že od nekdaj uporabljajo tudi v magične namene. V magiji se uporabljajo tako sveže rastline kot posušene, pa tudi eterična olja.

Naučite se vonjati tudi vi: poiščite svoje dišave in odkrijte novo, prijetnejšo plat življenja!

Dišave za sprostitvev:

kamilica, mošus, cedra, sandalovina, cipresa, brin, majaron, mirta, neroli, ylang ylang

Dišave za poživitev:

črni poper, korijander, evkalipt, ingver, poprova meta, bor, rožmarin, bergamotka

Afrodizijaki:

ambra, črni poper, cedra, mošus, ingver, sandalovina, pačuli, ylang ylang, neroli, korijander, vrtnica

Dišave zodiaka

Vsakemu od znakov zodiaka vlada specialna kategorija dišavnih izvlečkov, ki se nanašajo na naravo planeta, ki vlada posameznemu znamenju.

OVEN

Dišave Ovna so ostre, grenijo, tipične "moške dišave"

BIK

sladke, cvetlične vonjave, predvsem vrtnica in ostale nežne romantične vonjave

DVOJČKA

zračne, sveže, impresivne vonjave

RAK

dišave iz vodnih rastlin, npr. lotus, pa tudi dišave v katerih je ambra

LEV

močne, dolgotrajajoče, prodorne dišave

DEVICA

nežne, skromne, preproste dišave, npr. šmarnica

TEHTNICA

vonji, pridelani iz vinskih cvetov in vzpenjalk

ŠKORPIJON

vonji na osnovi mošusa, s težkim in hipnotičnim učinkom

STRELEC

eksotični, orientalski parfumi

KOZOROG

t.i. nočni cvetovi, npr. jasmin

VODNAR

ostri, pikantni vonji, kot npr. v kolonjskih vodica in aftershave losjonih

RIBI

težki, eksotični vonji, kot pri Škorpionu ♦

Dišavna - eterična olja lahko med drugim uporabljamo tudi tako, da v skledico na "lučki", v katero vstavimo čajno svečko, nalijemo vodo in nakapljamo nekaj kapljic izbranega olja, lahko pa ga nakapljamo tudi v (najbolje) keramično skledico in jo postavimo, kamor želimo. Tekočina bo počasi hlapela in prostor prijetno odišavila.

Bliža se čas velikonočnih pisanic

Barvanje jajc je preprosto, toda obstaja nekaj trikov, ki ne le olajšajo dela, ampak dajo včasih tudi boljše rezultate.

Kuhana ali izpihana

Dobro je, če vsa jajca, ki jih bomo naknadno porisali ali okrasili, prej izpihamo, saj je enostavno škoda, da bi jim razbili lupino. Kuhana jajca se namreč ohranjajo slabe tri mesece in še to le takrat, ko so popolnoma trdo kuhana. Po treh tednih so jajca s poškodovano lupino neužitna.

Da imamo čim manj težav, pobarvamo jajca na hiter in enostaven način s kupljenimi barvami. Če pa smo bolj ekološko osveščeni, lahko pripravimo barve kar sami (naravne barve):

Kdor želi pripraviti barve za jajca sam, lahko pripravi barvno mešanico iz rastlin. Dalj časa ko jajce pustimo v njej, tem intenzivnejša bo barva. Izpihana jajca moramo prej nujno premazati s kisom, trdo kuhana pa lahko brez tega položimo takoj v barvo.

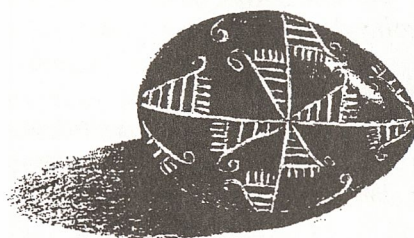
Rdeče odtenke dobimo s hladnim sokom rdeče pese, zelene odtenke pa s sokom kuhanih bršljanovih listov ali s koreninami oziroma listi kopriv. Rumeni ali rjavi odtenki se pojavijo, če skuhamo olupke čebule z dodatkom kisa, do modrih odtenkov pa pridemo s hladnim bezgovim sokom.

Nekaj predlogov barvanja in okraševanja pisanic:

Jedkanje s kisom

Material: rjava kokošja jajca, pisalka za pisanice, čebelji vosek, sveča, vinski kos, stekleni kozarci, žlica, krpa za brisanje. Izpihano ali trdo kuhano jajce dobro umijemo. Dele, ki jih ne želimo jedkati, zaščitimo s čebeljim voskom. Za nanašanje voska uporabljamo pisalko za pisanice (v kovinski lijaček vstavimo vosek in ga segrevamo nad svečo. S staljenim voskom narišemo na lupino

najprej tiste dele vzorca, za katere želimo, da bodo najtemnejši. Okrašeno jajce nato položimo v kozarec s kisom (izpihanemu jajcu pred tem zamašimo luknjice). Med jedkanjem jajce večkrat obrnemo. Po 20 minutah ga vzamemo ven, obrišemo s krpo in vosek nanesimo še na tiste dele, ki bodo svetlejši. Še enkrat jajce postavimo v kis (zopet za 20 minut). Potem ga osušimo in postavimo v pečico segreto na 90 stopinj Celzija, da se vosek stali. Tega hitro obrišemo z mehko krpo.

Odtisi rastlin

Material: jajca, olupki čebule, različni deli rastlin (listi, deteljica, regrat, cvetovi,...), najlonke.

Na jajce položimo razne dele rastlin in jih trdno ovijemo v najlonko. Nato položimo jajca v vodo s čebulnimi olupki, kjer jih pustimo vreti 10 minut (lahko tudi več časa). Več kot je v vodi čebulnih olupkov, bolj intenzivna bo barva.

Marmoriranje

Material: (plastična) jajca, barve za marmoriranje na oljni osnovi, posoda z vodo, lesena paličica.

V pripravljeno posodo z vodo nakapljamo barve za marmoriranje na oljni osnovi, jih z leseno paličico zmešamo v marmoriran vzorec in jajca enostavno pomočimo v vodo.

Plastična jajca so pri tem načinu bolj primerna, saj se barva hitreje prime na takšen material.

Kvačkanje

Material: izpihana jajca, kvačka, barvna preja.

Obkvačkana jajca so lahko zelo lep okras, če jih obesimo na veje raznih grm-

ov, ki jih postavimo v vazo. Najprej skvačkamo le del "obleke" za jajce, nato pa z jajcem vred kvačkamo do konca. Vzorce oblikujemo po lastni želji. Večji kontrast dosežemo, kadar imamo belo jajce, ki ga "oblečemo" v barvno prejo.

Barvanje z voskom

Material: jajca, čebelji vosek, pisalka za pisanice.

Tehnika barvanja z voskom je dobra vaja za batik tehniko. Za obe tehniki potrebujemo iste pripomočke.

Čebelji vosek, ki mu dodamo stearin, stopimo. Z barvami za vosek lahko dosežemo različne odtenke. Konico pisalke za pisanice pomočimo v vroč vosek, pustimo, da se segreje in narišemo na jajce piko ali črto. Pri tej tehniki moramo delati hitro, ker se vosek hitro ohladi. Nekateri vzorci, ki jih lahko narišemo, so že zelo stari in imajo poseben pomen. Tako je recimo križ simbol za velikonočno sonce, polovični križ pa za vzhajajoče sonce.

Batik tehnika

Material: glej barvanje z voskom.

Ta tehnika je zelo stara. Okrašeni ostanki jajčnih lupin, ki so jih našli v grobovih iz časa pred našim štetjem, pričajo o tem, da so že v tem času delali na tak način. Podobno velja za mnoge ornamente, ki so jih uporabljali že prej in jih še danes najdemo v ljudski umetnosti (npr. v Ukrajini).

Na nepobarvano lupino jajca s pisalko nanašamo vosek (različni vzorci). Nato jajce na hitro potopimo v modro, črno ali katero drugo barvo. Jajce postavimo nad svečo ali v pečico (da odstranimo vosek) in ga po možnosti polakiramo.

Nina Šulek ◆

Literatura:

- 1.) *Atelje: revija za ljubitelje ustvarjanja*, št.16, marec/april 2001.
- 2.) Harms, A.: *Das schöne Ei: eine Zierde fürs ganze Jahr*, 1988.
- 3.) Weinberger, R.: *Osterschmuck: mit Vorlagenbogen*, 1997.

VSE MOJE LJUBEZNI

(humoreska)

Ljubezen. Ta nepredvidljiva reč, pojem, energija ali kakorkoli že jo imenujemo, taka ali drugačna, je sila nevarna zadeva. Najde te namreč mimogrede. Obrne te mimogrede. Tudi glavo ti sname mimogrede. Še preden se zaveš, si že izgubljen in potopljen, pa ti sploh ni treba srečati ledene gore. Nevarna je tudi zato, ker ji ne uide nihče. Je prava epidemija, ne glede na letni čas, čeprav ji stare coprniške bukve še posebej veliko moč pripisujejo na pomlad. In kot da en sam udarec ni dovolj, ljubezen rada udari večkrat. Ponavadi takrat, ko najmanj pričakuješ, zato je prav zanimivo, kako se nekateri na vse kriplje trudijo, da bi jih zadela. Šele, ko so na dnu, lahko vidijo kam jih je pripeljala njihova nerazsodnost. Ampak ne zaleže. Potrpežljivo odnesejo glavo na drugo giljotino in čakajo ...

Jaz se sicer ne trudim, a prav tako ne zaleže. Vse moje ljubezni so v moje življenje prikorakale kar naenkrat, tam nekje po končani srednji šoli - in postale nepogrešljive. Še več: z njimi je pogojen moj obstoj. Brez njih bi me najverjetneje kar pobralo. Sicer tega ni znanstveno dokazal še nihče, je pa teoretično možno.

Kar nekaj jih je, teh mojih ljubezni. No, če sem natančna, jih je devet. Prvi je ime Primož. On je zares nekaj posebnega. Je namreč revolucionar. Anarhist. Nenehno ima težave z oblastmi, a se za to ne zmeni kaj dosti. "Za svojo stvar se je treba boriti," pravi in mrkogledno, kar mimogrede, še preden se človek dobro zave, izgine za bližnjim vogalom kot senca. Ampak vseeno mislim, da me ima on najraje, saj ga največkrat vidim.

Drugi je Janez. Janez je popotnik. Rad raziskuje dežele in njihove običaje. Svoje ugotovitve cele dneve zapisuje kamor pač nanese, rezultat njegove vneme pa je prava gora knjig in knjižic, med njimi celo uspešnica svetovnega formata. Nekaj časa je živel v graščini blizu Ljubljane, kjer je bilo dovolj prostora, da si je lahko omislil svojo lastno tiskarno, a je bankrotiral. Pa ne zaradi mene. Meni je bolj všeč Jurij, a kaj, ko je sila resen možak. Pravi racionalist. Njegova največja ljubezen je matematika. Tako sem se pač sprijaznila z dejstvom, da nisem prva violina njegovega življenja - navsezadnje tudi on ni edini dirigent v mojem življenju ... Tu sta namreč še Rihard, slikar, ki se od svojih čopičev ne loči niti ponoči, in Jakob, glasbenik in skladatelj. Oba sta nežni, občutljivi duši, s katerima je treba ravnati previdno, sicer se za njima kar mimogrede izgubi vsakršna sled in včasih je treba kar nekaj potrpljenja in truda, da se vmeta.

Jože je malo bolj trpežen, vendar brez svojega šestila, svinčnika in radirke ne gre nikamor. Je namreč arhitekt. Rad potuje, še najraje na Dunaj in v Prago. Pravi, da njegovo delo tam bolj cenijo kot pri nas. Morda res, morda ne, jaz pa, po pravici povedano, bolj kot njega cenim Franceta. Toda nesrečnež še vedno ni prebolel svoje Julije, ki se je poročila z drugim in so sedaj vsi trije nesrečni. Prvi utaplja žalost v alkoholu in piše v srce segajoče pesmi, drugi skače čez plot ob vsaki priložnosti, ona pa dan za dnem sloni na oknu meščanske hiše ob ljubljanskem Tromostovju in obupano strmi v modro nebo, čakajoč na ... Kdove kaj. Godota zagotovo ne. Zato se takrat, ko le imam možnost, sama veliko raje kot jokavemu Francetu posvetim svoji osmi ljubezni. Ta je nekaj posebnega, saj je ženska. Ne razumite me napak, toda z njo se razumeva na prav poseben način. Ime ji je Ivana in je zares nekaj posebnega. Umetnica je, slikarka, malce muhasta in nepredvidljiva, obožuje čipkaste klobučke, poletje in turško kavo, in je nadvse dobra prijateljica. Občasno nastopa tudi v televizijskih reklamah. Moja največja ljubezen od vseh pa je Ivan, pisatelj. Njega vidim najbolj poredko od vseh - morda zato, ker sem še študentka, on pa se s študenti ne družijo preveč rad. Raje posedla s prijatelji na enem izmed ljubljanskih gričev in s kozarcem rujnega v roki sanja o velikih načrtih. In morda se prav zato, ker je bolj nedosegljive narave, vedno znova toliko bolj razveselim, ko lahko s prsti pobožam njegove košate brke, on pa mi v zahvalo včasih izpolni tudi kakšno skrito željo ...

Sedaj veste za vseh mojih devet ljubezni. Brez njih, priznam, ne morem živeti. Ljubim jih. Vsakega posebej. Vsakega na svoj način. Tako zelo, da njihove slike vedno nosim s seboj v denamici. Če je sreča mila, nekatere celo v več izvodih.

Barbara Zajc ◆

SAMOTNE SLEDI

*Samotne sledi me vodijo
vedno, ko zaprem oči,
popeljejo me tja,
kamor buden ne znam.*

*Reka domišljije me preplavi,
prepustim njenemu se toku,
nese me in boža mi telo,
moj raj je nov, je svež.*

*V šepetanju reke izgine
tisti stari, obrabljeni svet,
da rodil bi se obetajoč
začetek, utrinek, ki prinesel*

*bo plamenček in molitev
tistih, ki vedo, zakaj
v slehernem od nas
nekoč se prebudi svet.*

UJETNIK

*Videl sem te,
sedela si na pragu pozabe
in obetala, da sivino
sedaj prekrila bo razsodnost.*

*Opazoval sem te,
med oblake vlekla si mavrico,
čeprav ni bilo niti kapljice dežja,
je vendarle bila lepša kot kadarkoli.*

*Čutil sem te,
v sanjah si se mi prikazala,
svoj pravi obraz mi razkrila,
prvič uzrl tvojo sem globočino.*

*Ujel sem te,
deklica - zaklad poln skrivnosti,
presenečenje kateremu zlahka ne
utečeš,
zdaj vem - ujetnik sem jaz in ne ti!*

Boštjan Mur ◆

Vsega je bila kriva školjka

(Zgodba o Erazmu Predjamskem tokrat malo drugače ...)

Tisti časi v deželi Postojnski so bili temačni. Še posebej večeri. Ljudje so se zapirali v hiše, čim je sonce padlo za hribe, in trepetali. "Razbojniki so zunaj", so si šepetali v strahu in zobje so jim šklepetali v ritmu groze. Grmovje je šumelo, temne sence so švigale naokrog in le komaj zaznaven šum netopirjevih kril je od časa do časa razparal gosto, črno tišino.

Pa ni bilo povsod tako. Nedaleč stran od glavnega mesta dežele Postojnske je stal v skalo vklesan grad, pravo čudo tedanje arhitekture. Tam je bilo vedno živahno. Žuri so se vrstili en za drugim. Graščak, napreden, ponosen in radoživ Erazem, je znal uživati življenje. Tovarna Kraljevih mesnin je služila mastne denarce na račun njegovih poedin in vino je teklo v potokih. A vsega lepega je - menda - enkrat konec ... Nevoščljivci, ki so mu zavidali njegovo priljubljenost, so ga razglasili za razbojnika in sklenili, da se mu maščujejo, ker jih ni nikoli povabil na svoje zabave. Naredili so načrt: pojedine je treba zaustaviti, Erazma zbrisati s tega sveta. Ne bo več zabave, le še črne, temne in gluhe noči, pa pika! Čakali so in čakali, da bodo Erazem in njegova družina skesani, sestradani in dehidrirani prosili

milosti. Čakali so in čakali, vsake toliko časa s strelom iz zarjavelega topa preverili, če so "grajski" še živi, in ko jim je strel z gradu potrdil, da so, čakali dalje. Ko pa je nekega dne poveljniku čakajočih v času malice na glavo priletela ogromna, sveža mortadela in ga hudo ranila, izpahnil si je namreč čeljust, saj je ravno hotel zagristi v svoj vegetarijanski sendvič, so ugotovili, da dneva X najbrž ne bodo tako kmalu dočakali. Seveda se jim niti sanjalo ni, da na drugi strani mogočne gore tovornjak tovarne Kraljevih mesnin pred vhod v skriti rov do Erazmove graščine vsako jutro dostavi svežo pošiljko hrane ... Erazmova vinska klet je bila dobro založena, javni vodovod dežele Postojnske pa se v spor tako ali tako ni hotel vmešavati, Erazem je bil namreč eden redkih, ki je redno plačeval vodarino. Lačni torej niso bili, žejni še manj. Treba je bilo napraviti nov načrt, ki bo izkoreninil zabave v gradu in Erazma spremenil v prah. Toda po neuspelem načrtu A so propadli tudi B, C, Č, D, E in F. Skoraj so že obupali, ko se je zgodilo ...

Erazem je bil, kot že rečeno, sila napreden človek. Nekega dne je med goro letakov, ki so mu jih poštarji vsako jutro neutrudno tlačili v nabiralnik, zagledal

nekaj, kar ga je še posebej pritegnilo. Ušesa so komajda zadržala njegov širok nasmeh, ko je lastnoročno napisano pisemce pripel golobu pismonoši na levo nožico, mu nekaj zašepetal v uho in ga vrgel skozi okno. Minil je dan, minili so trije in po skrivnem rovu so z druge strani mogočne gore prisopihali trije služabniki, otovorjeni z ogromnim zavitkom. Erazem je poskočil, se zavrtel v zraku in zavriskal. Prišla je: njegova nova, lepa, bela, skrivnostno lesketajoča se keramična straniščna školjka, zadnji hit mode z lakiranim pokrovom iz bukovega lesa! Ljubosumno jo je hotel imeti samo zase in si je zato dal nemudoma urediti svoj "mimi kotiček". To pa ni bilo vseč nekaterim zavistnežem, ki so se že naveličali staromodnega, lesenega stranišča. Da bi se dokopali do krasotice, so po številnih neuspehlih poizkusih nazadnje sklenili, da bodo žrtvovali Erazma ...

No, kaj se je zgodilo potem, že veste. Ubogi Erazem je kruto preminil medtem, ko se je posvečal svoji najdražji.

Ampak preden je dokončno izdihnil na razbitinah bele keramike, ga je prešinilo veselo spoznanje: "Pa je le niste dobili!"

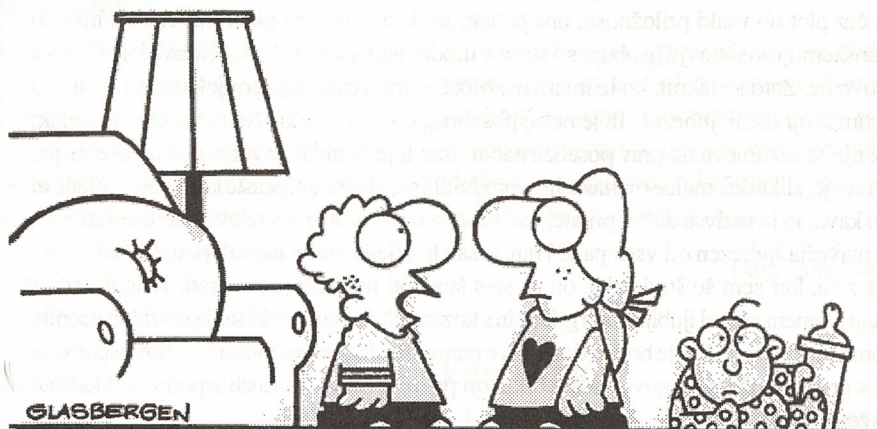
Barbara Zajc ♦

Poišči 1 napako na sliki!

Rešitev: Upsi! Napaka je ta, da je slika napadna, saj je iz nje izginila "Poišči 1 napako na sliki". Hm, pravo sliko smo najbrž kje založili ...

© 1996 by Randy Glasbergen. E-mail: randyg@norwich.net

"Očka sem vprašal, od kod prihajajo otroci.
Pravi, da jih snameš z Interneta."

SPONZORJI

Filozofska fakulteta
Univerze v Ljubljani
ODDELEK ZA
BIBLIOTEKARSTVO

Društvo
bibliotekarjev
Ljubljana

DBL

Društvo
bibliotekarjev
Celje

Zveza
bibliotekarskih
društev
Slovenije

ŠOFF
Študentska
organizacija
Filozofske fakultete

Veliki Mangrt
(foto: Blaž Lesnik)

Gorniški kotiček

Z razočaranjem smo ugotovili, da je naša pobuda iz prejšnje številke in z mnogih plakatov, ki so viseli po oddelku, naletela na neodziv. Mogoče je niste vzeli dovolj resno, morda je temu kriv letni čas in vreme, ki nam je res tudi ponagajalo. Ampak - mi mislimo še vedno resno in ne bomo obupali.

Vsakega posebej vabimo, da se priključi ne-utrudnemu timu in naredi nekaj tudi za svoje telo. Mi vam obljubljam, da vam ne bo žal!

Naslednji izlet bo 22. aprila na Kum.

Vse informacije na domači strani Štubiduja ([http:// stubidu.nainternetu.com](http://stubidu.nainternetu.com)), kjer ima gorniški kotiček svojo elektronsko različico.

Zelo veseli pa bi bili, če bi se vsi zainteresirani oglasili po elektronski pošti, da lažje navežemo stik. Pišite na stubidu@email.si !

Gorniško - bibliotekarski pozdrav!